

C/2024/3974

2.7.2024

VERBATIM REPORT OF PROCEEDINGS OF 24 OCTOBER 2019

(C/2024/3974)

EUROPEAN PARLIAMENT

2019-2020 SESSION

Sittings of 21 to 24 October 2019

STRASBOURG

Contents	Page
1. Opening of the sitting	4
2. Effects of the bankruptcy of the Thomas Cook Group (motions for resolutions tabled): see Minutes	4
3. Debates on cases of breaches of human rights, democracy and the rule of law (debate)	4
3.1. Situation of LGBTI persons in Uganda	4
3.2. Egypt	11
3.3. The proposed new Criminal Code of Indonesia	18
4. Resumption of the sitting	24
5. Sakharov Prize 2019 (announcement of the winner)	24
6. Composition of the Advisory Committee: see Minutes	24
7. Announcement by the President	24
8. Voting time	25
8.1. Situation of LGBTI persons in Uganda (RC-B9-0134/2019, B9-0134/2019, B9-0135/2019, B9-0137/2019, B9-0140/2019, B9-0142/2019) (vote)	25

Contents	Page
8.2. Egypt (B9-0136/2019, RC-B9-0138/2019, B9-0138/2019, B9-0139/2019, B9-0141/2019, B9-0143/2019, B9-0144/2019) (vote)	25
8.3. The proposed new Criminal Code of Indonesia (RC-B9-0145/2019, B9-0145/2019, B9-0146/2019, B9-0147/2019, B9-0148/2019, B9-0150/2019, B9-0152/2019, B9-0153/2019) (vote)	25
8.4. Financial assistance to Member States to cover serious financial burden inflicted on them following the UK's withdrawal from the EU without an agreement (A9-0020/2019 - Younous Omarjee) (vote)	25
8.5. Objection pursuant to Rule 112: partially granting an authorisation for a use of chromium trioxide (Cromomed S.A. and others) (B9-0151/2019) (vote)	26
8.6. Effects of the bankruptcy of the Thomas Cook Group (RC-B9-0118/2019, B9-0118/2019, B9-0119/2019, B9-0120/2019, B9-0121/2019, B9-0122/2019, B9-0124/2019) (vote)	26
8.7. State of play of the disclosure of income tax information by certain undertakings and branches – public country-by-country reporting (B9-0117/2019) (vote)	26
8.8. The Turkish military operation in northeast Syria and its consequences (RC-B9-0123/2019, B9-0123/2019, B9-0125/2019, B9-0126/2019, B9-0127/2019, B9-0128/2019, B9-0129/2019, B9-0133/2019) (vote)	26
8.9. Search and rescue in the Mediterranean (B9-0130/2019, B9-0131/2019, B9-0132/2019, B9-0154/2019) (vote)	26
8.10. Opening accession negotiations with North Macedonia and Albania (B9-0155/2019, RC-B9-0156/2019, B9-0156/2019, B9-0157/2019, B9-0158/2019, B9-0159/2019, B9-0160/2019, B9-0161/2019) (vote)	26
9. Resumption of the sitting	27
10. Explanations of vote	27
10.1. Effects of the bankruptcy of the Thomas Cook Group (RC-B9-0118/2019, B9-0118/2019, B9-0119/2019, B9-0120/2019, B9-0121/2019, B9-0122/2019, B9-0124/2019)	27
10.2. State of play of the disclosure of income tax information by certain undertakings and branches – public country-by-country reporting (B9-0117/2019)	28
10.3. The Turkish military operation in northeast Syria and its consequences (RC-B9-0123/2019, B9-0123/2019, B9-0125/2019, B9-0126/2019, B9-0127/2019, B9-0128/2019, B9-0129/2019, B9-0133/2019)	28
10.4. Search and rescue in the Mediterranean (B9-0130/2019, B9-0131/2019, B9-0132/2019, B9-0154/2019)	30
10.5. Opening accession negotiations with North Macedonia and Albania (B9-0155/2019, RC-B9-0156/2019, B9-0156/2019, B9-0157/2019, B9-0158/2019, B9-0159/2019, B9-0160/2019, B9-0161/2019)	31
11. Corrections to votes and voting intentions : see Minutes	32
12. Resumption of the sitting	32
13. Approval of the minutes of the previous sitting : see Minutes	32
14. Appointment of EBA Executive Director Farkas as AFME Chief Executive (debate)	32
15. Signing of acts adopted in accordance with the ordinary legislative procedure (Rule 79): see Minutes	36

Contents	Page
16. Decisions concerning certain documents: see Minutes	36
17. Petitions: see Minutes	36
18. Documents received: see Minutes	36
19. Approval of the minutes of the sitting and forwarding of texts adopted: see Minutes	36
20. Dates of forthcoming sittings : see Minutes	37
21. Closure of the sitting	37
22. Adjournment of the session	37

VERBATIM REPORT OF PROCEEDINGS OF 24 OCTOBER 2019

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ

Αντιπρόεδρος

1. Opening of the sitting

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 10.00)

2. Effects of the bankruptcy of the Thomas Cook Group (motions for resolutions tabled): see Minutes

3. Debates on cases of breaches of human rights, democracy and the rule of law (debate)

3.1. Situation of LGBTI persons in Uganda

Πρόεδρος. – Το πρώτο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η συζήτηση επί πέντε προτάσεων ψηφίσματος σχετικά με την κατάσταση των ΛΟΑΔΜ απόρων στην Ουγκάντα (2019/2879(RSP)).

Πριν από την έναρξη της συζήτησης, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι, για να ζητήσετε τον λόγο με τη διαδικασία «catch-the-eye» ή για να θέσετε ερώτηση με γαλάζια κάρτα, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και τον συνήθη τρόπο εγγραφής και το νέο σύστημα ηλεκτρονικής εγγραφής. Για τον λόγο αυτό, σας παρακαλώ να έχετε πάντα μαζί σας την κάρτα ψηφοφορίας.

Εάν επιθυμείτε να εγγραφείτε για τη διαδικασία «catch-the-eye», μπορείτε να ξεκινήσετε από τώρα χωρίς να περιμένετε το τέλος της συζήτησης.

Ellie Chowns, author. – Mr President, I am very pleased that we have such strong cross-party support for this debate on this resolution in this Parliament today. I think this is testament to how far attitudes have moved in my own lifetime, indeed.

We stand here today in solidarity with those brave members of sexual minorities in Uganda and elsewhere who face not just public prejudice, but also the full force of the State aimed at repressing their very nature. The bravery of those activists is truly admirable. They stand up in the most hostile of circumstances to say 'We are who we are. We are equal in dignity and rights and we should be free'.

The situation in Uganda is indeed very worrying. The killing of Brian Wasswa earlier this month was a horrific act and the perpetrator must be brought to justice. The deliberate stoking of anti-gay hatred by government ministers must be absolutely and strongly condemned.

With this resolution we are calling on the Ugandan Government to fully respect the rights of LGBTQIA people, not just to stop the whole hate-filled rhetoric but to ensure that Ugandan law does not discriminate against anyone on the grounds of sexual orientation or gender identity. Today we say to everyone fighting for those rights in Uganda, and worldwide: we in Europe stand with you.

Marisa Matias, *Autora*. – Senhor Presidente, também eu quero agradecer aos colegas dos diferentes grupos parlamentares a possibilidade de termos uma resolução com tanta informação e, sobretudo, com tanto acordo numa matéria que é tão essencial. No entanto, temos que ter em conta que a discriminação com base na orientação sexual não é um exclusivo do Uganda. É, infelizmente, um retrocesso permanente a que temos assistido em várias partes do mundo, incluindo também em países da União Europeia.

Ao fazermos esta resolução, chamamos a atenção para a necessidade de ter um caminho que coloque a igualdade de todas as pessoas em todas as relações, sejam elas dentro do espaço da União Europeia, mas sejam também com países como o Uganda.

Nos futuros acordos, a União Europeia tem que ter em conta aquilo que está inscrito no Acordo de Cotonu e garantir que não há discriminação com base na orientação sexual, que essa referência fique incluída.

Não podemos assistir, como assistimos nos últimos meses, à morte, ao assassinato cruel de ativistas ou de uma jovem mulher transgénero, como vimos no Uganda. E é por isso que esta resolução é importante e é por isso que temos que passar das palavras aos atos e garantir que a discriminação com base na orientação sexual não é uma realidade que possamos assumir nem aqui nem em nenhuma parte do mundo.

Karin Karlsbro, *author*. – *(start of speech off mike)* Mr President [...] should not be a crime. Yet this is the case in more than 70 countries around the world. We felt repulsed last week when members of the Ugandan Government expressed support for a proposal to introduce a punishment that should not exist for an act that is not criminal – capital punishment for homosexual activities.

Whether or not this proposal is adopted, homosexuality is already a crime in Uganda and LGBT people are subject to cruel violence and discrimination. The government not only allows this to happen; they fuel it. It's our duty to stand up for human rights and the EU should take a leading role in abolishing capital punishment everywhere. I want to entire LGBT community of Uganda to know that the European Parliament stands with them, because love can never be a crime.

(applause)

Julie Ward, *author*. – Mr President, in light of the alarming rise in attacks against LGBTI people in Uganda, the resolution we have before us today is of great importance. Three gay men and one transgender woman have been murdered in Uganda this year, the latest being the LGBTI activist, Brian Wasswa, who was attacked in his home on 4 October.

The general deterioration of human rights of LGBTI persons in Uganda is very worrying, including increasing violations of their social rights, freedom of expression and gender equality rights. This resolution calls on our important cooperation with Uganda. We have got to support all efforts aimed at removing punitive laws, policies, practices, stigma and discrimination that undermine human rights.

We call on the EU to enhance the defence and promotion of human rights in Uganda, notably through targeted support to NGOs and full implementation of the EU guidelines on human rights defenders. We also call for all of us to form the strongest opposition to all forms of discrimination based on sexual orientation. Old colonial laws have no place in the 21st century world.

Tomas Tobé, *författare*. – Herr talman! Jag vill börja med att rikta ett stort tack till alla kolleger som har arbetat med den här resolutionen. Det handlar i grunden om att stå upp för hbtq-rättigheter globalt, det vill säga mänskliga rättigheter. EU ska vara en drivande kraft för att alla, oavsett sexuell läggning, ska kunna ha frihet och trygghet. Tyvärr vet vi att situationen i väldigt många länder är långt ifrån detta.

Situationen för hbtq-personer i Uganda är redan mycket allvarlig. Det senaste förslag som nu har diskuterats i debatten om att införa dödsstraff för homosexuella handlingar är givetvis helt oacceptabelt. Jag välkomnar visserligen att vi har fått uttalanden från regeringen som menar att några nya lagstiftningsinitiativ inte är på gång. Det är något som vi menar förpliktigar. Men det förändrar heller inte den situation som vi redan ser i Uganda, i dag med hätsk retorik och homofobi. Vi ser till och med en situation där homosexuella mördas.

Vi menar att det här måste få större konsekvenser från det internationella samfundet. Att ta emot EU:s utvecklingsmedel kommer också med krav på mänskliga rättigheter. Vi ska från Europas sida nu stå redo att föra en dialog med regeringen, men även med civilsamhället. För det absolut viktigaste att uppnå nu, det är att vi på plats förbättrar situationen för hbtq-personer. Därför vill jag uppmana alla kolleger i Europaparlamentet att rösta för den här resolutionen. Det handlar i grunden om att stå upp för mänskliga rättigheter, men också för rättsstatens principer.

Maria Walsh, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, it is unacceptable that sexual orientation continues to be used as a justification for serious human rights violations around the world. LGBTI rights are human rights.

What we are witnessing in Uganda and Indonesia falls within the competency of our European Union. Discrimination against LGBTI persons undermines the most basic human rights principles enshrined by the Universal Declaration of Human Rights. This Parliament has an obligation to react to human rights violations and we also have an obligation to ensure other institutions also act.

It is important, it is highly important, that we ask our new Commission and our Council, in accordance with the LGBTI guidelines, to include our community members in Uganda and Indonesia in their dialogues with the governments of these countries. We must have a dialogue to change discrimination laws, combat homophobia and prejudice against LGBTIQ community members and protect our communities from their violence.

We now have to lead. As an LGBTIQ community member myself, if the killing of three gay men and one transgender woman happened in Ireland? We should therefore protect our citizens in Uganda.

Alex Agius Saliba, *f'isem il-grupp S&D*. – Sur President, sfortunatament id-drittijiet umani ta' persuni LGBTI ghadhom jinkisru ta' kuljum madwar id-dinja kollha, u l-Uganda mhux eċċezzjoni; fejn il-membri ta' komunità LGBTI ghadhom qed jiġu soġġetti għal attakki brutali. Persuni LGBTI ghandhom id-dritt tal- protezzjoni ugwali u għall-istess drittijiet bħal kulhadd.

Fil-qalba tal-vjolenza fil-konfront tal-komunità LGBTI hemm il-preġudizzju u l-mibegħda. Ghandna bżonn nibdlu l-mentalità jekk irridu li jirnexxielna nevitaw dawn ir-reati. Irridu nkunu kuraġġużi biżżejjed biex nindirizzaw dawn il-fatturi mal-faxex kollha tas-soċjetà. Għaldaqstant huwa essenzjali li niddefendu u nipproteġu din il-komunità madwar id-dinja minn kull tip ta' vjolenza u diskriminazzjoni.

Ghandna bżonn niżguraw li n-nies kollha, irrispettivament mill-orjentazzjoni sesswali tagħhom u mill-identità tal-ġeneru jkollhom id-dritt li jkunu ugwali f'għajnejn il-liġi mingħajr l-ebda eċċezzjoni.

U Malta hija eżempju tajjeb hafna għall-Ewropa. Matul dawn l-aħħar sitt snin ġew introdotti għadd ta' liġijiet progressivi – minn unjoni civili għal drittijiet ta' adożzjoni ugwali għal koppji tal-istess sess. Bdejna mill-qiegh u issa Malta tinsab l-ewwel fil-klassifika tal-ILGA-Europe f'dak li għandu x'jaqsam ma' dawn id-drittijiet.

María Soraya Rodríguez Ramos, *en nombre del Grupo Renew*. – Señor presidente, aun recordamos los debates en 2014 cuando en Uganda se presentó una ley para castigar con la pena de muerte la homosexualidad y fue precisamente la presión de la comunidad internacional la que hizo que esta ley se retirara. No obstante, en Uganda, la homosexualidad sigue estando dentro del Código Penal y castigada con duras penas. El día a día de las personas LGTBI es muy duro porque no tienen acceso a servicios básicos como la educación o la sanidad, y hemos asistido con alarma al anuncio de una posible vuelta a endurecer esa ley con penas más severas como de nuevo la pena de muerte.

Nos alegra que esto no sea así, pero esta Resolución lanza un mensaje muy claro: no podemos permitir un solo paso atrás en el avance, en la libertad, en los derechos de la comunidad LGTBI. En Uganda hay solo que dar pasos hacia adelante, hay que descriminalizar la homosexualidad porque no es un delito y la orientación sexual es un derecho humano. Y la Unión Europea tiene que utilizar el diálogo político para defender los derechos de estas personas.

Rasmus Andresen, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! Anfang Oktober wurde der 28-jährige Brian Wasswa in Uganda brutal ermordet, weil er homosexuell war. Mit scharfen Messern wurde zehnmal in seinen Kopf gestochen. Der Mord an Brian Wasswa geschah zu einem Zeitpunkt, als die Regierung Ugandas ankündigte, die Todesstrafe für Homosexuelle einzuführen. Seit Jahren müssen Homosexuelle in Uganda um ihr Leben fürchten. Zeitungen veröffentlichen Bilder und Adressen von LGBTI, eine brutale Hetzjagd findet statt. Die Hetzjagd gegen LGBTI muss ein Ende haben. Allein die Diskussion über die Einführung einer Todesstrafe schadet massiv, und wir sollten sie scharf verurteilen. *All people should have the right to love and to live in freedom.*

Die Europäische Union gibt 578 Millionen EUR an Entwicklungshilfe für Uganda, und auch deshalb haben wir eine Verantwortung. In 70 Staaten weltweit wird Homosexualität kriminalisiert, in neun gibt es die Todesstrafe. Lassen Sie uns gemeinsam wirklich alles dafür tun, dass das ein Ende nimmt. Lassen Sie allen LGBTI weltweit die Freiheit geben!

Assita Kanko, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, two African countries criminalise same-sex relations. Four of them punish homosexuality with death. This is a heartbreaking and awful statistic. I have spent my whole life trying to help others fight intolerance and discrimination. When I was a kid I couldn't imagine what my life would be if I had not been heterosexual. A lot of conversations I heard referred to homosexuals as criminals or people who are not clean. It's really awful to know that today this is still the case.

It has also been my experience that to really achieve meaningful and lasting change in attitudes and beliefs, you not only have to condemn and be bold or sound sad, but also promote education programmes and community dialogue for concrete and sustainable results. We need to help increase trust between local people and the NGOs who carry out the brave and important work of protecting the LGBTI community in these countries. Europe needs to work together with communities, police forces and the political system of these countries to bring an end to this deplorable situation. We must use every opportunity we have in our dialogue with these countries to promote tolerance, education and understanding, because everyone has a right to be free and everyone has a right to live and love without fear.

Eugenia Rodríguez Palop, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor presidente, en Uganda, las relaciones homosexuales son castigadas con la cadena perpetua porque contravienen el orden natural, una apelación fantasiosa que se usa desde el medievo y que ha llevado a la muerte a las personas homosexuales en muchos lugares del mundo. Asesinarlas es lo que quiere hacer ahora el flamante ministro de Ética e Integridad ugandés, aunque ya, en 2014, el Tribunal Constitucional declaró nulo este mismo intento.

He aquí la influencia nefasta de las iglesias y su particular cruzada contra el mal, actuando desde las mismísimas entrañas del Estado; y no se trata de dar lecciones, porque los *lobbies* religiosos están sentados en este Parlamento y en muchos parlamentos estatales.

Y ayer mismo tuvimos un debate en esta cámara sobre una Directiva antidiscriminación que lleva diez años bloqueada en el Consejo. Aquí está sentada también una extrema derecha homófoba y tráfuga.

No se trata tampoco de retener la ayuda financiera a Uganda, castigando aún más a una población vulnerable, como se ha hecho en otras ocasiones. Nosotras tenemos que censurar sin paliativos este tipo de iniciativas, pero, para ser creíbles, deberíamos proteger adecuadamente al colectivo LGTBI y asegurarnos de que todos los Estados ofrecen asilo y refugio a quienes sufren persecución por su orientación sexual y su identidad de género. ¿Lo hacemos? Esto es lo que tenemos que preguntarnos cuando hablamos de Uganda.

David Bull (NI). – Mr President, discrimination against anyone on the grounds of their sexuality is absolutely abhorrent. There are around half a million LGBTI people in Uganda and yet homosexuality is still illegal. Same-sex marriage is constitutionally banned and LGBTI people are unable to express themselves freely. They are oppressed. They are socially imprisoned and often violently attacked.

But fortunately, attitudes in Uganda are shifting rapidly. In 2007, a poll showed that 96% believed that same-sex relationships should be outlawed, but by 2017 an ILGA poll found that number had dramatically dropped to just 54% – so social and cultural change is happening.

But the bigger question is, why is the EU meddling yet again in the affairs of a democratically-elected country? This talking shop will not help people in Uganda. Hollow words in this Chamber may make us feel self-righteous, but they have no impact at all on the persecuted LGBTI people in Uganda.

Uganda itself must reform and it must allow LGBTI people to live and love in peace.

Mónica Silvana González (S&D). – Señor presidente, África nos necesita, Uganda nos necesita, pero la cooperación al desarrollo y la ayuda humanitaria deben ir acompañados de una exigencia clara y concreta del respeto de la dignidad de todas las personas —y todas las personas también son las personas LGTBI—.

Erradicar la pobreza, combatir la discriminación y las desigualdades sin dejar a nadie atrás es un elemento fundamental; lo dice el propio Tratado de la Unión Europea, que establece que la acción exterior se basará en el principio de la universalidad y la indivisibilidad de los derechos humanos.

El nuevo instrumento de cooperación prevé más de 32 000 millones de euros para África, más de un tercio del presupuesto. Debemos desde este Parlamento ser garantes de que ese presupuesto se aplique respetando y empoderando a las personas LGTBI. También el propio Acuerdo de Cotonú establece que, si no se respetan los derechos humanos, ello puede ser motivo para romper este Acuerdo. Incumplido esto, deberíamos ser este Parlamento garante de estos derechos. Defender los derechos humanos es defender los derechos LGTBI, sin indivisibilidad.

Phil Bennion (Renew). – Mr President, Uganda is a country where the human rights of the LGBTI community have been stripped away by anti-gay legislation for a very long time. The country's LGBTI community has a history of being harassed and silenced by the government and the Ugandan police. The new plan by the government is to reintroduce the 'kill the gays' bill from 2014. This bill criminalises not only the act of same-sex activities, it even makes it clear that anyone who is even involved in promotional and information dissemination also has to be criminalised. The bill will lead to witch-hunts, more harassment, violence and, as we have seen, even extrajudicial executions.

The international community cannot let this happen. We need to remind Uganda that the right to sexuality and to express one's sexuality and freedom from discrimination is based on the universality of human rights and is guaranteed by international human rights law. Furthermore, the Ugandan Government has an obligation under the Cotonou Agreement, which calls for universal human rights to be respected.

Alice Kuhnke (Verts/ALE). – Herr talman! För fem år sedan var vi många som drog en lättnadens suck när man i Uganda drog tillbaka förslaget om att införa dödsstraff för homosexuella. Nu har samma avskyvärda politik lagts fram på nytt. Den här gången måste vi agera bestämt.

EU:s utvecklingsbistånd till Uganda 2014-2020 uppgår till hela 578 miljoner euro. Det är stora summor. Men de här pengarna är villkorade. Det finns tydliga skrivningar i avtalet om att mänskliga rättigheter ska upprätthållas. Därför kräver vi gröna att EU tar tydligt avstånd från den homofobiska utvecklingen i Uganda. Steg för steg har brotten blivit grövre. Det måste få ett stopp. Nu.

Clare Daly (GUE/NGL). – Mr President, I am, of course, against the death penalty full- stop, but the fact that that was being considered for the crime of love is utterly outrageous. Let's be clear: the criminalisation of homosexuality in any form legitimises homophobic hate and actually constitutes a death sentence for many people.

I, of course, offer full solidarity to the victims in Uganda and the LGBTI activists in that region. But I do find it a little bit sickening, that some in this House sought to add to this resolution a bit of self-congratulations to the EU, as if we are some sort of a beacon of human rights excellence.

We shouldn't forget that we don't have to go to Uganda to find appalling discrimination against LGBTI people. For many people in Europe, the inaction and complacency of the EU at the persistent and rising prejudice and hatred in our own Member States should also be listened to. Solidarity doesn't stop outside our borders and should begin at home.

Seb Dance (S&D). – Mr President, it's humiliating enough to know that the marriage to the man I love is not possible in all of the 28 Member States of the European Union. It's humiliating enough to know that there will be some in this House who don't even believe I should have the right to that marriage, but, at the very least, I know that my life is not at risk when I walk the streets of the European Union, in most cases.

Words have consequences, and the Minister Simon Lokodo, the so-called Ethics Minister in Uganda, should be utterly ashamed of himself, because what he is doing is trying to deflect from his government's own failings and using LGBTI people as a scapegoat.

I want to address directly LGBTI people in Uganda and in every country in the world that suffers under discrimination laws and prohibition. You are not the problem here. The problem is failing governments who are using you as a scapegoat. Stay strong, because you have the support in the solidarity of people here. This is a struggle throughout the world, not just in Africa, not just in Asia, this is a struggle everywhere and we share that struggle, and we stand with you. And repeal those colonial laws.

Διαδικασία «Catch-the-Eye»

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já chci poděkovat autorům tohoto usnesení a chci poděkovat všem, kteří vystupovali, protože ten hlas Evropského parlamentu je jednotný a jasný. Naprosté odsouzení politické reality v Ugandě.

Zákon, který byl nastolen, je naprosto skandální, a je to pane komisaři asi ne už o Vás, ale o příští Evropské komisi. Není možné do zemí, kde je takto šíleně šikanována homosexuální menšina, posílat evropské peníze. Toto musí mít dopad na rozvojovou pomoc, kterou Evropská unie poskytuje Ugandě.

Bylo již řečeno kolegy, že ta pomoc není vůbec malá, a my posíláme peníze vládám, které uvažují o tom, že homosexuální styk bude trestán trestem smrti. Navíc vězení v Ugandě jsou plná homosexuálních aktivistů, bojovníků za lidská práva a takovéto zemi posíláme naše evropské peníze. To je opravdu skandální a já si myslím, že toto usnesení, které dneska přijmeme, musí být vodítkem pro Evropskou komisi, aby změnila svoji praxi a podporu Ugandě jako takové.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, comisario Mimica, los jueves del Pleno de Estrasburgo debatimos las violaciones de los derechos humanos, y es un momento de rara unanimidad porque, quienes estamos presentes, estamos muy motivados: comprometidos contra la pena de muerte, contra toda forma de discriminación, contra las violaciones de los derechos humanos más ominosas... Y todo esto se mezcla en este caso aberrante de criminalización —con amenaza de pena de muerte— de la homosexualidad en Uganda.

África es la prioridad absoluta de la política exterior europea por buenas razones, y también de la cooperación al desarrollo: es la parte del león del presupuesto europeo de cooperación humanitaria. Pero la diplomacia europea tiene que emplearse a fondo para remover esas inaceptables violaciones de los derechos humanos consistentes en la criminalización del derecho a amarse de personas del mismo sexo.

Por eso, exigimos que el Acuerdo de Cotonú sea hecho valer, de modo que, si hay un país completamente incompatible con la causa del respeto a los derechos humanos más elementales, ese país sea excluido de las ayudas cuantiosísimas que la Unión Europea invierte en cooperación al desarrollo y ayuda humanitaria; y no puede ser a cambio de nada.

Barbara Ann Gibson (Renew). – Mr President, I'd like to ask a question of not only my colleagues, but all those listening. What gives you the right – any right: the right to live, to love, to work, to freedom, to health? What gives you your rights? And what gives anyone, any government, any religion, the right to take that away from you – to take away your human rights?

By signing this resolution, by my vote today, and my continuing work as an activist, as an MEP in my own country and area, I say: No. You do not have the right. You can't take away human rights of LGBTI people – in Uganda or anywhere.

I urge this Parliament and people everywhere to join me in this fight in Uganda, in Europe, and in our home countries.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já se připojuji k odsudkům, které zde byly dnes proneseny od mých kolegů. Samozřejmě brutální útoky na lidi, kteří jsou pouze nějací, jsou podle mého naprosto nepřijatelné. A nepřijatelné je i chování ugandské vlády.

Pokud tyto útoky nepřímo podporuje, pokud mění zákon a předkládá zákon, který má kriminalizovat, dokonce trestat trestem smrti právě jenom to, že jsem nějaký, tak to je myslím, že ve dvacátém století, nejen ve dvacátém století, nepřijatelné. To je návrat do středověku.

Podle mého názoru náš hlas by měl být naprosto slyšet. Já se připojuji k tomu, co říkal kolega Pospíšil. Tato naše rozhodnutí, toto naše rozhořčení musí být promítnuto do našich politik, do naší rozvojové pomoci. My musíme zvednout náš hlas k obraně těchto lidských práv.

A zároveň si neodpustím i poznámku na adresu České republiky. My jsme urazili dlouhou cestu, ještě v šedesátých letech minulého století byla homosexualita u nás trestná. Já pevně věřím, že i český parlament udělá rozhodné kroky v ochraně rovnosti práv.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Domnule președinte, problema secolului XXI este respectarea drepturilor omului, pentru că dacă acestea nu sunt respectate, acest secol nu va mai fi deloc. Remarc cu îngrijorare că unele țări se întorc în Evul Mediu și că drepturi fundamentale, precum dreptul la viață, la educație, la sănătate, la a te exprima liber, sunt încălcate, ca într-un ev mediu întunecat.

Solicit astăzi viitoarei Comisii Europene, Parlamentului actual și Consiliului să găsim un set de măsuri comune și de criterii clare pentru ca astfel de lucruri să nu se mai întâmple și să avem o atitudine unitară când aceste drepturi sunt încălcate, fie în spațiul european, fie în cel extra-european, pentru că, uitați-vă și dumneavoastră, uneori vedem mai simplu paiul din ochiul altuia decât bârna din ochii noștri. Este momentul să avem o atitudine fermă ca acest Parlament European, noii aleșii, împreună cu noua Comisie, să facă ca acest secol XXI să fie într-adevăr un secol în care drepturile omului sunt respectate.

Radka Maxová (Renew). – Pane předsedající, jsem velmi ráda, že Evropský parlament připravil silné usnesení proti přijetí legislativy, která zavádí trest smrti za odlišnou sexuální orientaci. Troufám si říci, že je teď trošku míček na straně Evropské komise, která by se k tomu měla postavit tak, jak hovořili kolegové přede mnou.

Odlišná sexuální orientace není zločin. Není to krádež, není to znásilnění, není to vražda, není to zabití. Zastrasování, ukamenování nebo hrozby trestem smrti za odlišnou sexuální orientaci je přece proti pravidlům Evropské unie, která velmi hlasitě vystupuje proti jakékoliv diskriminaci. Jsem ráda, že Evropský parlament má takto silnou pozici a že vzkazujeme lidem z LGBTI komunity v Ugandě, že za nimi stojíme a že uděláme maximum, aby nebyli trestáni za to, jak se narodili.

(Λήξη της διαδικασίας «Catch-the-Eye»)

Neven Mimica, Member of the Commission. – Mr President, we are well aware that LGBTI people in Uganda have for many years faced discrimination and violence, including hate crimes. The latest personal comments expressed by a Ugandan State Minister regarding the possibility of presenting a new anti-homosexuality law to the Ugandan Parliament, with the possibility of imposing the death penalty against homosexuals, is a sad example of this harsh reality.

The prompt official reactions from the Ugandan Government and the Office of the President – also transmitted through diplomatic channels to the EU delegation and Member States' ambassadors – have since then confirmed, without hesitation, that such a law is not in preparation. Therefore, we should consider this comment as highly concerning but not reflective of the official policy of the Government of Uganda. At the same time, it is clear that such a public statement from a Cabinet Minister of the Ugandan Government could spark regrettable reactions and further discrimination, hostility or violence against LGBTI people in Uganda.

The European Union encourages states to take all necessary steps – in particular, legislative or administrative measures, to ensure that sexual orientation, gender identity or sexual characteristics may not under any circumstances be the basis for criminal penalties – in particular executions, which the EU strongly opposes in any circumstances.

Discrimination against LGBTI persons undermines the most basic human rights enshrined in the Universal Declaration of Human Rights. I can assure you that all our services, and particularly our EU delegation in Kampala, are closely following the situation and will convey our messages, including this Parliament's declaration, at the appropriate levels.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί σήμερα, Πέμπτη 24 Οκτωβρίου 2019.

3.2. Egypt

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η συζήτηση επί έξι προτάσεων ψηφίσματος σχετικά με την Αίγυπτο (2019/2880(RSP)).

Πριν από την έναρξη της συζήτησης, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι, για να ζητήσετε τον λόγο με τη διαδικασία «catch-the-eye» ή για να θέσετε ερώτηση με γαλάζια κάρτα, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε και τον συνήδη τρόπο εγγραφής και το νέο σύστημα ηλεκτρονικής εγγραφής. Για τον λόγο αυτό, σας παρακαλώ να έχετε πάντα μαζί σας την κάρτα ψηφοφορίας.

Εάν επιθυμείτε να εγγραφείτε για τη διαδικασία «catch-the-eye», σας παρακαλώ να ξεκινήσετε από τώρα χωρίς να περιμένετε το τέλος της συζήτησης.

Hannah Neumann, Verfasserin. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Im September sind tausende Menschen in Ägypten auf die Straße gegangen. Und das war neu: Sie sind überall im Land auf die Straße gegangen, sie haben gegen Korruption gekämpft, dagegen, dass das Geld, das dem Land und den Bürgern geliehen wird für den Bau von Straßen, von Schulen, von Krankenhäusern, verschwindet und dass es viel zu langsam vorwärtsght. Das Regime hat den Protest gewaltsam niedergeschlagen, 4 300 Menschen wurden verhaftet, darunter viele Kinder. Hunderte verschwanden, Menschenrechtler werden bis heute gezielt ins Visier genommen, soziale Medien und Messenger-Dienste sind überwacht.

Die Botschaft ist klar: Al-Sisi duldet keine Kritik an seiner Herrschaft, und leider kommt sie an. Menschenrechtlerinnen und Menschenrechtler trauen sich heute nur noch im Exil, über die Gewalt zu sprechen. Und was macht die EU? Sie schweigt. Sie überweist Budgethilfe an die Regierung, und Mitgliedstaaten exportieren weiter Überwachungstechnologie und Waffen. Ich war diese Woche zum ersten Mal mitverantwortlich für einen Entschließungsantrag, und ich kann Ihnen sagen, die Verhandlungen über diese Entschließung waren nicht einfach, weil wir uns alle auf wirklich wichtige Konsequenzen geeinigt haben und damit ans Eingemachte gegangen sind. Und am Ende haben sich alle Verantwortlichen geeinigt, und darauf bin ich sehr stolz. Denn wir sagen eines ganz deutlich: Ja, Ägypten ist ein Partner der Europäischen Union, aber wir wollen nicht länger Komplizen dieses Regimes sein. Das heißt: Schluss mit business as usual mit Al-Sisi und Freiheit für die Protestierenden. Und ganz konkret: Keine Spionagetechnik mehr in die Hände dieses Regimes. Es darf doch nicht sein, dass wir in Europa damit auch noch Geld verdienen. Das heißt: Kein Blankoscheck mehr für EU-Gelder an das Regime, sondern Überprüfung der Budgethilfe und Stärkung der Zivilgesellschaft. Und – und das geht an die Kommission – endlich klare Kante in diplomatischen Verhandlungen und Statements!

Liebe Kolleginnen und Kollegen, ich habe draußen meinen Koffer stehen und ich fliege jetzt gleich nach Ägypten und ich sage Ihnen: Ich würde diese Entschließung wirklich gerne mitnehmen, weil ich weiß, dass sie vielen Menschen Hoffnung macht – und ja, einigen auch Kopfschmerzen. Wer die Rechte seiner Bürger mit Füßen tritt, der muss mit Konsequenzen rechnen. Lassen Sie uns dieses Signal heute gemeinsam in aller Deutlichkeit nach Ägypten senden!

Miguel Urbán Crespo, autor. – Señor presidente, una vez más volvemos a hablar de Egipto. Y, ¿por qué? Por la brutal represión contra las movilizaciones sociales. Mientras Al-Sisi se reunía en las Naciones Unidas con los dirigentes mundiales, miles de personas eran detenidas. Algunas desaparecidas y otras torturadas.

La Unión Europea mira hacia otro lado mientras los Estados miembros venden equipos militares que están siendo utilizados para reprimir el movimiento popular egipcio. No se trata de que la Unión Europea proteja los derechos humanos en Egipto. Ya ni siquiera pedimos tanto, solo decimos que la Unión Europea no puede seguir blanqueando una dictadura como es la de Egipto. Y, por eso, exigimos finalizar el apoyo presupuestario de la Comisión y que su asistencia se limite solo a apoyar a la sociedad civil; suspender los debates para un acuerdo comercial con Egipto, hasta que se respeten los derechos humanos; un embargo real y efectivo de armas; y el fin de la cooperación en políticas migratorias.

En definitiva, señorías, Comisión, exigimos tomar medidas y no cooperar con una dictadura para que nuestras palabras no sigan siendo papel mojado, para que no tengamos que volver a hablar de Egipto otra vez en la sesión plenaria. Que se tomen medidas y que se cumplan los derechos humanos.

Petras Auštrevičius, *author*. – Mr President, Commissioner, colleagues, recent events in Egypt have shown how little space for freedom of expression and peaceful assembly is left in the country. We witness the disproportionate use of force against protesters, unlawful behaviour against human rights defenders and restrictions on the activities of civil society organisations.

What worries me most is that Egypt's leadership is increasingly using the fight against terrorism as an internal policy instrument to stop public criticism and to silence its political opponents. Dialogue between the country's leadership and society is possible only if the former meets citizens' expectations and embarks on reforms in the different sectors so needed in Egypt.

From the EU side, we must increase our attention along with financial support for Egypt's human rights defenders and civil society organisations.

Maria Arena, *auteure*. – Monsieur le Président, depuis le 20 septembre dernier, on l'a dit, des manifestations anti-gouvernement ont lieu à travers toute l'Égypte, dans toutes les villes. Les autorités égyptiennes ont arrêté plus de 4 000 personnes arbitrairement. Parmi elles, on le dit, des journalistes, des avocats, des défenseurs des droits humains qui se retrouvent emprisonnés, accablés de lourdes accusations, incluant des faits de terrorisme. Ces personnes arrêtées n'ont pas accès à leur avocat, ni la possibilité de voir leur famille. Certaines sont torturées et privées d'accès aux soins de santé.

Ces arrestations s'inscrivent dans un cadre plus large de répression en Égypte, où les droits démocratiques des citoyens sont bafoués, notamment le droit à la manifestation et le droit à la liberté d'expression.

Le Parlement européen, dans cette résolution, exhorte les autorités égyptiennes à relâcher les activistes des droits humains. J'en citerai quelques-uns pour mettre des visages: Ramy Shaath; Alaa Abdel Fattah, Asmaa Daabes, Israa Abdel Fattah. Ceux-ci et des milliers d'entre eux sont aujourd'hui en prison.

Nous condamnons les actions menées par les autorités égyptiennes et appelons l'Égypte à assurer la transition démocratique de ce pays. Nous appelons l'Union à revoir complètement sa relation avec l'Égypte, tant que des améliorations en matière de droits humains ne sont pas accordées. Ceci passe par la réorientation des budgets de la Commission, et ce en faveur du renforcement de la société civile. Mais ceci passe aussi par le fait que l'Union européenne et les États membres doivent cesser d'octroyer des licences d'exportation d'armes, aujourd'hui utilisées contre les civils.

Tomáš Zdechovský, *Autor*. – Pane předsedající, já jsem velice rád, že jsem spolupracoval na vzniku této rezoluce, která vyzývá Egypt k otevřenosti, a to otevřenosti vůči světu.

Ta kritika, která zaznívá proti představitelům Egypta, to není kritika zdrcující, ale to je kritika, která se týká konkrétních bodů, které jsou v Egyptě špatně. Ano, hodně věcí se nám jako Evropské unii povedlo a nemůžeme říkat, že veškerá pomoc šla do rukou nějakých teroristů nebo nějakých skupin, které tam potlačují lidská práva. Za peníze Evropské unie se tam staví nemocnice, posiluje se sociální systém a staráme se opravdu o ty nejpotřebnější.

Na druhou stranu potřebujeme ale s egyptskou vládou otevřený dialog o porušování lidských práv. Nemůžeme přehlížet, že Egypt nedodržuje mezinárodní závazky, včetně práva na spravedlivý proces nebo práva na odpovídající právní ochranu těch, kteří jsou ohroženými skupinami. Systematicky v Egyptě dochází k porušování lidských práv. To jsme mohli vidět při demonstracích, kdy řada lidí zmizela, aniž by Egypt odpověděl, kde se tito lidé nachází. A my budeme žádat po Egyptě otevřenou odpověď na naše otázky. Musíme také zmínit některé naše občany Evropské unie, kteří zmizeli v Egyptě, a dodnes jsme nedostali od egyptských úřadů vysvětlení, kde se tito lidé nachází. Je potřeba opravdu, aby Egypt tuto svoji politiku vůči těm, kteří ho kritizují, změnil.

Ano, podporujeme společnost, podporujeme občanskou společnost a budme tvrdí v těch věcech, kde tvrdí být můžeme, například v otázce lidských práv a svobody projevu. Tam si myslím, že jako Evropská unie máme ještě velikánské mezery.

Seán Kelly, *thar ceann an Ghrúpa PPE*. – A Uachtaráin, bhíomar thíos an bóthar seo cheana féin. Go háirithe, cuimhneoidh Feisirí ó mo thír féin ar an gcás a bhain le Ibrahim Halawa agus an tuarascáil a bhí againn sa Pharlaimint seo faoi. Thug na Feisirí go léir tacaíocht dúinn maidir leis sin.

B'shin leaid óg a cuireadh i bpríosún san Éigipt. D'fhulaing sé a lán foréigin agus ní raibh aon triail aige. I ndáiríre, bhí seans ann go gcuirfí chun báis é. Ach tar éis na tuarascála a bhí againne, chun a gceart a thabhairt d'údarais na hÉigipte, ligeadh saor é agus tá sé ar ais inár dtír anois agus níl sé ag cur isteach ar mhuintir na hÉigipte.

Dá bhrí sin, tá an rud céanna ag tarlú anois, go háirithe le cúpla seachtain anuas - 4300 duine curtha i bpríosún gan aon triail. Daoine áirithe imithe gan tasc ná tuairisc orthu agus 111 ógánach i measc na ndaoine atá i bpríosún. Caithfidh an brú céanna a chur ar mhuintir na hÉigipte éisteach linn agus triail a thabhairt dóibh siúd nó iad a ligint saor.

Tuigimid go bhfuil an Éigipt faoi bhrú ag sceimhlitheoirí de gach saghas agus caithfidh cabhrú leo troid ina gcoinne siúd. Ag an am céanna, ba chóir dóibh na cearta daonna atá ag daoine a aithint. Go háirithe freisin, mar Chríostaí atá i ngrúpa Críostaí - PPE - caithfidh siad cearta a thabhairt do na Críostaithe atá san Éigipt freisin, agus má dhéanann siad san, is féidir linn dul ar aghaidh agus níos mó cúnamh a thabhairt dóibh.

Isabel Santos, *em nome do Grupo S&D*. – Senhor Presidente, naquele a que alguns já chamam «o outono dos povos», os egípcios saíram à rua em protesto contra o empobrecimento, as injustiças sociais, a corrupção e a repressão no país.

As detenções arbitrárias de cerca de 4 300 pessoas na sequência destas manifestações pacíficas estão em linha de continuidade com a atuação de um governo autoritário que não respeita a liberdade de expressão e associação e que usa a intimidação, promove o julgamento de civis em tribunais militares, num país onde são reportados desaparecimentos forçados, condenações à pena de morte, inclusive de crianças, e onde os princípios da democracia e do Estado de direito são, permanentemente, colocados em causa.

A União Europeia não pode ficar indiferente. Deve apoiar a sociedade civil e usar todos os meios ao seu dispor para pressionar o Egito a respeitar os direitos humanos. E os Estados-Membros devem implementar as medidas anunciadas em 2013: suspensão de qualquer fornecimento de equipamentos tecnológicos, armas e outros bens que possam servir à repressão interna, tortura ou aplicação da pena de morte.

Irina Von Wiese, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, I would like to highlight just one case: the case of Ibrahim Ezz El-Din, who is an Egyptian human rights defender and a researcher specialising in housing rights at the Egyptian Commission for Rights and Freedom (ECRF). He was arrested on 11 June near his home in Cairo and taken to an unknown location. Since then, his family have not had any contact with him, the local police station denies his presence within their premises, and the Attorney General has not responded to numerous queries. Ibrahim's arrest is believed to be linked to his criticism of government housing and urban planning policies, including shanty towns and evictions. He is the fifth staff member of ECRF to be arrested since 2016 as part of a crackdown on human rights defenders in Egypt.

I urge Parliament to recognise this as one of many urgent cases in Egypt and call on the Egyptian authorities to take all necessary measures for the safe release of Ibrahim Ezz El-Din and so many other human rights defenders in Egypt.

Mounir Satouri, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, je veux tout d'abord rendre hommage à l'extraordinaire courage des défenseurs des droits de l'homme et avoir une pensée pour les 60 000 prisonniers politiques détenus en Égypte. Ce simple chiffre donne le vertige et rappelle l'urgence à agir.

J'entends dire que la Commission aurait pourtant une autre urgence en termes de chiffres. Elle envisagerait de décaisser des dizaines et des dizaines de millions d'euros d'aide budgétaire à l'Égypte avant la fin de l'année. Il s'agirait là d'un acte d'aide directe au gouvernement égyptien octroyée sans condition. On pourrait, en extrapolant à peine, qualifier cet acte d'aide directe au gouvernement français, car il est désormais prouvé que la France vend des armes et du matériel militaire à l'Égypte, en violation manifeste des conclusions du Conseil.

Madame Mogherini, votre silence coupable vous rend complice. Les inconsistances manifestes de l'Union en font un acteur inaudible sur la scène internationale. Pourtant, nous avons les moyens d'être à la hauteur. Vous pouvez réserver l'aide financière à la société civile, vous pouvez décider des sanctions ciblées et, surtout, vous devez faire respecter l'embargo sur les armes.

Elena Lizzi, *a nome del gruppo ID*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, quando si parla di violazione dei diritti umani in Egitto, è doveroso ricordare in questo Parlamento che, a quasi quattro anni dalla scomparsa di Giulio Regeni, il giovane ricercatore friulano mio conterraneo, le autorità egiziane non hanno ancora rivelato la verità sulla sua morte.

Inoltre, non hanno ancora prodotto risultati le mobilitazioni nazionali ed internazionali, comprese quelle di questo Parlamento, con le risoluzioni del 10 marzo 2016 e del 13 dicembre 2018. Se promuovere verità e giustizia è un dovere anche dell'Unione europea, è un dovere anche garantire e tutelare i diritti dei suoi cittadini, al di fuori dello spazio di Schengen. Per Giulio Regeni era stato fatto tutto?

Ricordiamo che l'Unione europea è il primo partner economico dell'Egitto e la sua principale fonte di investimenti esteri, tanto che l'assistenza bilaterale dell'Unione europea all'Egitto, nell'ambito dello strumento europeo di vicinato, ammonta a circa 500 milioni di euro per il periodo 2017-2020; che l'Egitto è un interlocutore importante ed è un paese fondamentale per la stabilità nell'area del Mediterraneo, data la posizione geopolitica e la presenza di un lungo confine nel deserto, che rende difficile ogni controllo di flussi, di persone e di beni; che il confronto tra Egitto e Unione europea deve promuovere il rispetto e la tutela dei diritti e delle libertà della persona, perché la stabilità di un paese corre parallela alla tutela delle libertà individuali, del rispetto del valore della vita e dello Stato di diritto; che l'ondata di repressione, il clima teso e le critiche internazionali potrebbero minacciare la stabilità stessa dell'Egitto e quindi dell'intera area del Nordafrica e potrebbero coinvolgere l'Europa, con conseguenze disastrose.

Anche alla luce della recente ripresa del dialogo tra le procure del Cairo e di Roma, l'Europa deve incoraggiare il governo di al-Sisi a rassicurare la comunità internazionale sul rispetto dei diritti umani in Egitto, così che da questo sforzo si possa aprire anche uno spiraglio che riveli la verità sulla morte tanto atroce del giovane friulano.

Nicola Procaccini, *a nome del gruppo ECR*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è giusto che quest'Aula sostenga la difesa dei diritti civili in Egitto.

Condivido l'invito ad un rispetto delle diverse religioni, particolarmente di quella cristiana, e condivido l'invito ad una maggiore collaborazione con le autorità italiane per l'individuazione dei responsabili del brutale omicidio di Giulio Regeni.

Tuttavia, non è la prima volta che mi ritrovo a manifestare il mio disappunto per l'approccio manicheo con cui questo Parlamento esprime le proprie posizioni politiche. È il metodo che individua nella demonizzazione di questo o quel nemico la soluzione semplice a problemi molto complessi.

Per questo voglio sottolineare l'approccio più equilibrato e giusto della mozione presentata dall'onorevole Fotyga del gruppo ECR: una condanna nei confronti del governo al-Sisi non può e non deve essere intesa come una chiusura nei confronti di un interlocutore fondamentale nell'ambito economico, ma soprattutto nell'ambito della lotta al terrorismo islamico.

Fabio Massimo Castaldo (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, quanti attivisti, quanti giornalisti, quanti esponenti delle minoranze, studenti, ONG, quante donne, quanti minorenni perseguitati.

Difficile trovare ambiti nei quali la violenza del governo egiziano, più o meno strutturata, esplicita o comunque organizzata non si sia abbattuta e ricordiamoci che è ancora in vigore la pena di morte. Tanti aspettano la sentenza capitale. Sappiamo bene che la situazione interna non è semplice, che l'Egitto, un partner che resta importante, vive una fase complessa, che il vicinato è inquieto, ma non per questo possiamo tacere, negare o voltare la testa.

L'Egitto non può cadere vittima dell'estremismo, ma nel contempo non può restare ostaggio di una repressione pervasiva e costante, per di più affiancata da discriminazioni e campagne diffamatorie. È emblematico l'imbarazzante silenzio sul caso del ricercatore Giulio Regeni, inghiottito in un gorgo di silenzi, depistaggi, falsità, riluttanze. Questa vicenda ben stigmatizzata dalla risoluzione rimane un'ombra pesante e inquietante sul paese.

Export di armi da bloccare, veramente e immediatamente, fondi stanziati da congelare se non vi è rispetto delle condizionalità: questo serve per essere coerenti, questo serve per avere verità e giustizia per Giulio Regeni.

Brando Benifei (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, siamo qui nuovamente a denunciare le gravi violazioni dei diritti umani e delle libertà fondamentali in Egitto, che non accennano a diminuire con detenzioni arbitrarie, ricorso alla tortura e repressione.

L'abbiamo detto nella mia relazione sul post primavera arabe approvata lo scorso aprile.

Non possiamo oggi più tollerare una stretta cooperazione con paesi che non rispettano i nostri valori fondamentali o che non cooperano con noi nelle inchieste giudiziarie che riguardano cittadini dell'Unione europea. Mi riferisco, in particolare, al caso di Giulio Regeni, tuttora irrisolto dopo più di tre anni. Lo ha ribadito il presidente Conte ad al-Sisi in persona lo scorso agosto. L'Italia non smette di pretendere la verità. La procura del Cairo si è resa disponibile a un nuovo incontro con quella di Roma. Staremo a vedere quanto saranno disposti a collaborare o quanto rimarrà uno specchio per le allodole.

Noi denunciemo il clima di impunità e l'assenza di un'indagine credibile, il rifiuto delle autorità egiziane di fornire all'Italia i documenti e le informazioni necessarie ad un'inchiesta rapida, trasparente e imparziale, in linea con gli obblighi internazionali. Chiediamo di concedere al più presto l'estradizione in Italia dei cinque sospettati nel caso, come richiesto dalla procura di Roma. Non ci fermeremo finché non avremo verità per Giulio Regeni.

VORSITZ: OTHMAR KARAS

Vizepräsident

Jan-Christoph Oetjen (Renew). – Herr Präsident, verehrte Kolleginnen und Kollegen! 2011 war ein historischer Wendepunkt in der Geschichte Ägyptens. Millionen von Ägypterinnen und Ägyptern sind auf die Straße gegangen mit der Hoffnung auf mehr Freiheit, Demokratie, Achtung der Menschenrechte und auch eine bessere wirtschaftliche Lage. Acht Jahre später ist die Realität in Ägypten aber eine ganz andere: Die Lage der Pressefreiheit und der Meinungsfreiheit sowie der Menschenrechte hat sich verschlechtert, und die Härte der Repression unter Präsident Al-Sisi ist noch schärfer als unter dem früheren Machthaber Husni Mubarak. Amnesty International berichtet, dass es in ägyptischen Haftanstalten weiterhin zu systematischen Folterungen und anderen Misshandlungen durch die Behörden kommt. Das ist inakzeptabel!

Als Antwort auf die jüngsten Demonstrationen gegen die Regierung hat das Regime kürzlich 4 300 Menschen willkürlich verhaftet; davon sitzen 3 000 noch in Untersuchungshaft. Viele berichten von Folter. Menschenrechtsaktivisten werden gezielt von der Polizei ins Visier genommen, manche verschwinden einfach, Grundrechte werden mit Füßen getreten.

Wir können nicht weiter zuschauen. Deswegen ist es Zeit, dass wir die finanziellen Hilfen für Ägypten auf die unmittelbare Hilfe für die Bevölkerung beschränken. Das ist jetzt unser Auftrag. Wir müssen jetzt handeln!

Adam Bielan (ECR). – Panie Przewodniczący! Egipt jest kluczowym krajem dla zapewnienia stabilizacji w rejonie Bliskiego Wschodu oraz północnej Afryki. Jest niezwykle ważnym partnerem gospodarczym dla Unii Europejskiej. Pełni bardzo ważną rolę w procesach migracyjnych. Przypomnijmy, że Egipt przyjął bardzo wielu uchodźców z Syrii. Jest przede wszystkim niezwykle ważnym krajem w toczącej się wojnie z terroryzmem. Władze Egiptu bardzo ostro walczą z terrorystami islamskimi na półwyspie Synajskim. W ciągu ostatniego roku przez Egipt przetoczyła się fala demonstracji. Aresztowano ponad dwa i pół tysiąca osób. Władze Unii Europejskiej nie powinny być bierne i powinny protestować, szczególnie wobec aresztowań na tle politycznym. Cieszę się, że Unia Europejska to robi, ale rzeczywistość nie jest czarno-biała. Wśród organizatorów demonstracji było bardzo wielu ludzi związanych z Bractwem Muzułmańskim. Wśród uczestników tych demonstracji było bardzo wielu ekstremistów związanych z Isis. Cieszę się, że prezydent al-Sisi robi wiele, żeby chronić egipskich chrześcijan. Ale te wysiłki wciąż są niewystarczające. Według organizacji Open Doors tylko w 2017 r. zginęło 108 egipskich chrześcijan. Apeluję do prezydenta... *(Przewodniczący odebrał mówcy głos).*

Ben Habib (NI). – Mr President, when President el-Sisi became President of Egypt in 2014 he had a basic contract with the people of Egypt, which was to deliver stability, security and economic prosperity, in return for near total control.

It was a very similar contract to the one that the EU has taken upon itself for the people of the European Union. That contract is all well and good for as long as stability, security and economic prosperity continue, and like the European Union, the wheels came off in Egypt, and his response to the wheels coming off the economy was to tighten his grip on power, to tighten his grip on the people. And the European Union's response is exactly the same – it wishes to tighten its grip every time something goes wrong.

And here's a warning. Do not tighten your grip anymore. We may be a long way from Egypt at the moment, but we will fast catch up. Loosen your grip.

Neena Gill (S&D). – Mr President, I rise once again to speak about human rights in Egypt.

El-Sisi promised stability, security and economic prosperity to the people of Egypt. He delivered none of this, but a crackdown on political opponents, media and civil society. Now Trump may be willing to turn a blind eye to the human rights abuses in Egypt, but we are not.

According to Amnesty International, 4 300 people, including women and minors, have been arrested since the start of the protests in September. It is outrageous. So I call for an immediate and unconditional release of all prisoners, in particular Ramy Shaabh and Mohamed Masry. My question, though, to the Commissioner: what answers do you have? Many colleagues have referred to the case of Giulio Regeni, a Cambridge University student from Italy, who went missing in Cairo whilst undertaking research for his PhD. Ten days later, his body was found with evidence of the most severe torture.

Almost four years on, we have no answers from el-Sisi and the Egyptian Government. So what are you doing to review the billions of euros we send to Egypt through the European Neighbourhood Instrument, and what is the Commission proposing to cut back in order to get some answers from Egypt?

Ryszard Czarnecki, autor. – Panie Przewodniczący! Egipt jest dla nas bardzo ważny, bo stabilizacja w tym kraju leży w interesie naszych państw. Brak stabilizacji oznacza bardzo prawdopodobnie napłynięcie do Europy setek tysięcy, a może milionów uchodźców, a więc trzymajmy kciuki za Egipt. Oczywiście trzeba domagać się, żeby młodzi ludzie, którzy demonstrują, nie byli w więzieniach, jednocześnie trzeba wiedzieć, że za organizacją tych demonstracji stoją ekstremiści islamscy, stoi Bractwo Muzułmańskie i że ci ludzie traktują tych demonstrantów ewidentnie jako mięso armatnie do walki z władzą.

Egipt przyjął uchodźców z Syrii, toteż o tym warto pamiętać, ale tutaj w Parlamencie Europejskim powinniśmy przede wszystkim mówić o obronie praw chrześcijan w tym kraju. Tutaj trzeba powiedzieć bardzo wyraźnie, że rząd egipski zrobił bardzo wiele w tym kierunku, ale jednak cały czas zdarzają się zamachy na naszych braci w wierze, więc trzeba tutaj bardzo mocno wspierać władze Egiptu w tym zakresie, aby chrześcijanie, Koptowie byli w Egipcie bezpieczni. Jednym słowem – pokażmy naszą solidarność z władzami Egiptu, które są elementem stabilizacji tego państwa, domagając się jednocześnie uwolnienia więźniów politycznych.

Spontane Wortmeldungen

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já chci podpořit tento návrh usnesení, souhlasím s kolegy, kteří zde kritizovali poměry stavu lidských práv v Egyptě. To, co předvádí režim generála Sísího, je těžko obhajitelné, i když vnímám, že Egypt je klíčovým partnerem Evropské unie, ale my nemůžeme zavírat oči nad tím, že lidská práva jsou v Egyptě totálně pošlapávána.

Já se celý život jako bývalý ministr spravedlnosti zabývám trestem smrti a je třeba konstatovat a doplnit ten výčet porušování lidských práv v Egyptě i tím, že trest smrti začal za režimu generála Sísího být výrazně zneužíván. Za posledních pět let byly tři tisíce osob odsouzeny k trestu smrti a ten trest byl exekučně vykonán. Neproběhlo řádné soudní řízení, byli odsouzeni k trestu smrti mladiství a také ženy. To je bohužel signál o tom, že stav lidských práv v Egyptě se zhoršuje. I tato věc, tato „partikulární věc“ ukazuje, jak je to těžké dnes v Egyptě a jak lidská práva jsou tamním režimem pošlapávána.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Domnule președinte, „este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic pentru ca răul să triumfe”, ne avertizează Edmund Burke. Ceea ce ne avertizează situația din Egipt este faptul că limita dintre democrație și dictatură este extrem de fină. Dar ceea ce mă îngrijorează astăzi în plenul Parlamentului European este că ani de zile s-au știut despre anumite lucruri și ele nu au fost rezolvate. Putem să ne lamentăm despre încălcarea drepturilor omului, putem să venim cu rezoluții frumoase, dar, fără măsuri concrete, lucrurile nu au cum să se schimbe în bine.

De aceea, vă cer azi câteva puncte ferme pe care să le ia în calcul viitoarea Comisie – eliberarea deținuților care sunt condamnați pe criterii politice și încetarea acestei pedepse cu moartea, care nu are ce să caute în secolul XXI.

Clare Daly (GUE/NGL). – Mr President, I think there is actually a sad irony in the familiarity of this resolution. Parts of it are a copy and paste of the resolution that was passed almost a year ago, and yet the situation on the ground in Egypt is actually deteriorating. I find a lot of double speak in here, because to go forward we need to look backwards, and while the Resolution expresses European Parliament's support for the aspirations of the Egyptian people to establish a free and stable, prosperous, inclusive democratic society, we have to remind ourselves that the EU congratulated el-Sisi on coming to power. We should remind ourselves that the first democratically-elected civilian President – Morsi – was ousted in a coup, kept in solitary confinement and is now dead.

So triggering resolutions once a year is not good enough. We have to look at our actions, and working with the likes of Egypt and Saudi Arabia, calling for a stronger partnership on migration and border controls, makes us complicit. Egypt does what it does because of the involvement of Member States of the European Union in giving them arms and giving them back-up.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Mr President, President Trump recently called the Egyptian President el-Sisi ‘my favourite dictator’. The UK is Egypt's largest investor and France is Egypt's largest supplier of weapons. The US, the UK and France will turn a blind eye to human rights every time it suits them. Let's not forget that before el-Sisi became President, he presided over the single largest massacre of unarmed protesters in modern history in 2013.

El-Sisi is a brutal dictator. Do the French have any problems selling him weapons? No. Do the French have any problems selling weapons to the Saudis who are committing genocide in Yemen? No. Does the EU do anything about it? No. This European Union has sanctions, which are a form of terrorism, against Venezuela, Syria, Iran. You do business with murderers. What's going on with you?

Julie Ward (S&D). – Mr President, in September thousands of protesters took to the streets in Egypt – from Cairo to Alexandria to Suez – in response to corruption allegations against President Abdel Fattah el-Sisi.

Since then, el-Sisi has overseen what human rights groups say is an unprecedented crackdown on dissent that's led to the detention of over 3 000 people. Over 100 of these are children – some as young as 11, several detained on their way home from school. Detainees are added to a single charge sheet, accused of aiding a terrorist group, spreading false information, misuse of social media and participation in unauthorised protests.

Once again we remind the Egyptian Government that under international law people have a right to protest peacefully and a right to express their opinions, including on social media.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Neven Mimica, *Member of the Commission*. – Mr President, the European Union has a clear interest in Egypt's long-term stability and security, and it is our firm conviction that this can only be achieved if human rights are fully implemented and upheld, in line with the country's international commitments, its own legal provisions and the partnership priorities jointly agreed with the European Union.

The European Union continuously recalls the need for Egypt to improve the situation of civil and political rights, including freedom of expression, both online and offline. The European Union emphasises the importance of respecting fundamental freedoms of peaceful assembly and association and the rights of human rights defenders. The European Union welcomes the passing of a new NGO law which replaces the much-criticised 2017 law. It is crucial that it is implemented in a way that allows civil society to work freely and that all restrictive measures for human rights defenders under the foreign funding case are lifted.

Large numbers of arrests took place in the wake of the 20 September protests. Since then, arrests have been extended to those that did not take part in the protests. It is particularly concerning that arrests targeted politicians, human rights defenders, lawyers and journalists, most of whom are detained on terrorism-related charges. Prominent examples are Esraa Abdel Fattah, Mahinour el-Masry, Alaa Abdel Fattah and Mohamed el-Baqer. These events take place against an otherwise positive recent record on social and economic rights. The European Union is deeply concerned about reports of mistreatments, torture, forced disappearances and poor detention conditions. Detainees should be treated in line with international standards.

There is a clear need for accountability for all forms of pressure, harassment and violence against human rights defenders and civilians seeking to exercise their right to protest peacefully. The European Union recalls that permitting space to varying views and for the expression of justified grievances will be beneficial, and civil society should thus not be subject to such measures as asset-freezes or travel bans. We are continuously engaged in bilateral dialogue with Egypt within the framework of our partnership.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet im Anschluss an die Aussprache statt.

3.3. The proposed new Criminal Code of Indonesia

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über sieben Entschließungsanträge zum vorgeschlagenen neuen Strafrecht Indonesiens (2019/2881(RSP)).

Ich bin gebeten worden, Sie neuerlich darüber zu informieren, dass Sie die blaue Karte sowohl mit einem Handzeichen als auch elektronisch anmelden können und sich auch für die spontanen Wortmeldungen bereits jetzt elektronisch melden können und nicht erst am Ende der Aussprache, bevor wir zu den spontanen Wortmeldungen kommen. Dazu ist es aber erforderlich, dass Sie die Stimmkarte dabeihaben und eingesteckt haben.

Anna Fotyga, *author*. – Mr President, Indonesia is a very important partner of the EU. It is extremely important also for my country, Poland.

All our concerns that are provided in our ECR draft resolutions are being raised in the course of the human rights dialogue of the EEAS (European External Action Service) with Indonesia.

I sincerely ask my colleagues – parliamentarians – to adopt the amendment I tabled concerning a Pole, a vagabond, a traveller, who was by mistake accused of high treason and sentenced to five years in prison just because of his love for Papuan culture.

I sincerely ask to raise this question, also on behalf of all Poles.

Idoia Villanueva Ruiz, autora. – Señor presidente, en los últimos años hemos visto una preocupante tendencia en el endurecimiento de las leyes penales, casi siempre en dos sentidos: la persecución del disidente político y la criminalización de la propia propuesta; con diferentes magnitudes, en diferentes lugares, pero con esos aspectos, como hoy ocurre en Indonesia.

Esta reforma en Indonesia tiene claros cuáles son sus enemigos: habla de ideas marxistas-leninistas, de grupos no religiosos, ampliando supuestos delitos de blasfemia —que ya existen en el país—, y criminaliza también a las mujeres que ejercen su derecho al aborto y a las personas LGTBI, así como el adulterio.

Es un país que todavía no ha saldado cuentas con su pasado. En 2008, murió el dictador Haji Suharto, que tiene a sus espaldas el asesinato, en 1965, de entre 600 000 y dos millones de personas. La persecución de la disidencia política viene de lejos.

¿Y qué debe hacer la Unión Europea? Nosotras lo tenemos claro: tiene que ser firme en la defensa de sus valores, firme en la defensa de los derechos humanos, en Europa y en el mundo. Nos llenamos la boca hablando de feminismo, de pluralismo y de libertad, pero lo olvidamos muy pronto cuando llega el libre comercio.

Katalin Cseh, author. – Mr President, Indonesia has long been a valued partner of the EU, with strong political, economic and trade ties. After recent elections in the country, a new political cycle has just begun, with a parliament and a president who is eager to finish reforms that were started decades ago. However, this proposed new criminal code has been a very controversial element of the process. Thousands of Indonesians took to the streets in protest, forcing decision-makers to postpone the vote on the new bill. And we are thankful for this decision, as it allows time for vital consultation. I also think that this is the right time for the European Parliament to weigh in in the debate and stand up for the principles of basic human rights and democratic principles.

This resolution focuses on the most contentious elements. Around 20 articles are considered highly alarming, as they discriminate against women, the LGBTI community and religious minorities. Other provisions would criminalise contraception, extramarital sex or even criticising the president. If adopted in its current form, this new bill would represent a clear setback for human rights, free speech and democracy in Indonesia. We hope that authorities will recognise their historic role in establishing a criminal code that serves to solidify the rule of law instead of fuelling dangerous social divides. Therefore it's urgent...

(The President cut off the speaker)

Marianne Vind, stiller. – Hr. Formand! Indonesiens nye straffelov strider imod alle vores demokratiske værdier og i den grad imod menneskerettighederne. Vi kan aldrig lade stå til, når diskrimination mod kvinder og minoriteter indskrives i en lov, og helt fundamentale rettigheder tilsidesættes. Det er derfor særdeles vigtigt, at der i Indonesien reelt lyttes til de konkrete forslag i Europa-Parlamentets beslutning.

Vi har været omhyggelige med at holde tonen konstruktiv og imødekommende. Der er nu kommet ændringsforslag til beslutningen, i hvilke det ønskes at nævne to EU-borgere, der er indsat i indonesiske fængsler. Der er ganske givet tale om forfærdelige situationer, men specifikke navne hører ikke til i denne sammenhæng. I beslutningen fordømmer vi Indonesiens fortsatte brug af dødsstraf. Det står tydeligt.

Hvis man zoomer ind på enkelte borgere, vil det imidlertid udvande den brede beslutning, der ellers sætter et vigtigt fokus på problematiske elementer i straffeloven. I værste fald vil den indonesiske regering opfatte hele beslutningen som et skalkeskjul for at få løsladt EU-borgere frem for en reel bekymring for de millioner af indonesere, der vil leve under den nye straffelov.

Jeg opfordrer alle til at stemme for beslutningen, men stemme imod ændringsforslag 1, 4 og 5.

Tomáš Zdechovský, Autor. – Pane předsedající, pane komisaři, obecně bychom řekli, že v rámci jihovýchodní Asie bereme Indonésii jako stabilního partnera, který má a dodržuje určité demokratické principy.

O to bylo větší překvapení, že při reformě trestního zákoníku, který byl mnoho let starý, se dostala do jeho znění řada bodů, které nám přijdou, že žádným způsobem nereflktují dlouhodobý vývoj v této zemi a řadí vlastně Indonésii mezi extrémní země, které chtějí porušovat základní lidská práva, ke kterým se tento stát dlouhodobě hlásí. Proto jsme velice rádi, že v posledních měsících, když se změnili prezident, vláda a političtí představitelé, byla tato jednání o nové podobě trestního zákoníku pozastavena a že začal dialog i s ostatními zeměmi včetně Evropské unie o jeho podobě.

Já jsem rád a dává mi to optimismus a věřím v to, že v této podobě, ve které byl navržen tento zákoník, v žádném případě neprojde a že Indonésie znovu ukáže, že patří mezi stabilní demokratické partnery, kteří staví svoji budoucnost na dodržování lidských práv a nebudou znovu obnovovat trest smrti nebo další výstřelky, které se týkaly ať už sexuálních nebo náboženských menšin. Já si myslím, že za dobu, co jsem europoslanec, jsem měl možnost několikrát jednat s indonéskými představiteli a myslím si, že ta otevřenost a ta snaha vzájemně si naslouchat je tady důležitý element pro to, aby se situace, která je dnes v Indonésii, už nikdy neopakovala.

Seán Kelly, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, Indonesia is the fourth most populated country in the world (265 million), largely a Muslim country but with huge diversity in terms of ethnic minorities, religion, languages, culture. At the same time, it's a country that's making very good progress and one that we can have a much closer partnership with into the future.

And as a member of the ASEAN delegation and of the International Trade Committee, I would hope that over the next five years we could move, perhaps, towards having a free trade agreement with Indonesia.

This is a good time to debate this issue, because often we say to ourselves: what effect do our urgencies have?

Well this is very timely, because the Criminal Code, which we have difficulty with, is now going through the process of ratification in Indonesia. But, as it has been pointed out, as a result of protests – which are allowed in a functioning democracy, which Indonesia is (we must recognise that), the President decided to postpone ratification.

So this is very timely for us to outline issues which we are not happy with. And indeed, which do not comply with international norms in relation to women's rights, religious minorities, LGBTBI rights, political ideologies, reproductive health and the death penalty.

And I think it will be good for us, especially with the new Commission, if we were to send a delegation to Indonesia to discuss these issues. I myself, in my capacity as a rapporteur for the renewable energy file, met a huge delegation who came here to Europe last year in relation to palm oil.

So there is ongoing dialogue and I think we could come together and discuss these issues and move rapidly to a closer relationship.

Tudor Ciuhodaru, *în numele grupului S&D*. – Domnule președinte, sunt trei lucruri care ne îngrijorează extrem în acest moment apropo de situația din Indonezia.

Vorbesc în primul rând de legea blasfemiei – este incredibil că în secolul XXI cineva poate fi condamnat pentru credința religioasă; acele legi abuzive împotriva femeilor – ani grei de pușcărie și îngrădirea drepturilor fundamentale în ceea ce privește destinația corpului și ceea ce trebuie să facă fiecare în ceea ce privește problemele de sănătate. Iar lista lungă a celor aflați pe podiumul celor care sunt condamnați la moarte este o altă problemă care trebuie luată în considerare.

Eu cred că este nevoie de măsuri ferme: primele două puncte (legea blasfemiei și legea împotriva femeilor) trebuie suspendate, și trebuie introdus măcar un moratoriu în acest moment în ceea ce privește pedeapsa cu moartea în această țară. Și sper că viitoarea Comisie Europeană va rezolva acest lucru, iar Parlamentul European, prin toți membrii săi, trebuie să susțină acest demers.

Shaffaq Mohammed, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, I'm speaking on this matter because of the fundamental importance of human rights across the world and in particular the role we, as the European Parliament, can play. A few weeks ago, myself and others stood on the steps of the Parliament in Brussels to celebrate International Safe Abortion Day. The world has come a long way in recognising the rights that women have over their bodies.

But the journey is far from over. Unfortunately, and sadly, the new Criminal Code in Indonesia is another backward step on that journey. Human Rights Watch has said that the Indonesian draft Criminal Code is not just bad for women, minorities and gender minorities but for all Indonesians.

The European Union has a loud voice, and we should use that loud voice to continue on that journey of equality. We must be clear: gender equality can never be achieved if only half the population has autonomy over their bodies. Gender equality goes to the heart of human rights, and we must fight for those rights.

Alice Kuhnke, för Vets/ALE-gruppen. – Herr talman! Förslaget som den indonesiska regeringen har lagt fram är ett förslag om politik som kränker grundläggande fri- och rättigheter. Lagen begränsar möjligheterna för kvinnor, för hbtq-personer och för religiösa minoriteter. Den begränsar dessutom utrymmet för människor som vill kämpa för andras rättigheter.

För oss gröna är det en självklarhet att det som nu pågår påverkar Indonesiens relation med EU. Vi uppmanar därför kommissionen att med tydlighet påminna den indonesiska regeringen om vad mänskliga rättigheter är och att det är en grundläggande plikt för varje regering att försvara medborgerliga rättigheter och skydda minoriteter från förföljelse och diskriminering.

Gunnar Beck, im Namen der ID-Fraktion. – Herr Präsident, werte Kollegen! Indonesien galt vielen als Musterland des liberalen Islam – nicht mehr: Eingriffe in die demokratische Meinungsfreiheit und neue Straftatbestände wie Präsidenten-beleidigung – mehr als die scheinbare Abkehr von westlicher Libertinage – rügen auch wir. Das indonesische Strafgesetzbuch scheint erst einmal auf Eis gelegt, wirft aber durchaus interessante Fragen auf. Menschen weltweit teilen westliche Freizügigkeit nicht, ebenso wenig die Verdrängung des Religiösen ins rein Private oder die inflationäre Ausweitung von Grundrechtechartas weit über Individualschutz vor einem übermächtigen Staate hinaus. Das sei ihr gutes Recht.

Dank Frau Merkel nun aber kommt die Welt nach Europa, ohne ihre traditionellen Werte über Bord zu werfen. Die EU importiert Wertekonflikte. Importierte Werte kollidieren dann mit heimischer Kultur, politischer Überkorrektheit und enthemmter Säkularisierung – Parallelgesellschaften gedeihen. Der Philosoph Isaiah Berlin nennt solche Konflikte „Wertpluralismus“ und sieht keinen Ausgleich. Der Realist Hegel sieht Lösungen nur im Recht des Stärkeren. Beide warnen indes vor gesellschaftlichen Experimenten.

Anders der Grüne Cohn-Bendit. Er schreibt: „Wenn sich wirklich fremde Kulturkreise begegnen“, ist „der Konflikt auf Dauer gestellt. Die multikulturelle Gesellschaft ist hart, schnell, grausam und wenig solidarisch, sie ist von beträchtlichen sozialen Ungleichgewichten geprägt“ und „hat die Tendenz, in eine Vielfalt von Gruppen und Gemeinschaften auseinanderzustreben und ihren Zusammenhalt sowie die Verbindlichkeit ihrer Werte einzubüßen“.

Indonesien ist nicht vorrangig unser Problem, wohl aber Bilderstürmer wie Cohn-Bendit, die die entkernte, unsolidarische Gesellschaft ohne inneren Zusammenhalt ersehnen – für Indonesien und auch für uns.

Charlie Weimers, för ECR-gruppen. – Herr talman! Indonesiens straffrättsliga lagstiftning har rötter tillbaka i kolonialtiden och behöver reformeras. Tyvärr uppfyller inte förslaget till reformerad straffrätt internationella normer. Den senaste tiden strömning mot islamism avspeglas tyvärr i den proposition som har lagts i deras parlament. Den föreslagna lagen kan de facto tolkas som att den erkänner sharia. Indonesien har hundratals lokala shariadomstolar som diskriminerar kvinnor och religiösa och sexuella minoriteter och som naturligtvis även begränsar yttrandefriheten.

Den föreslagna lagen utvidgar den existerande lagstiftningen om blasfemi, en lag som diskriminerar icke sunnimuslimska minoriteter. Fler än 150 personer har hittills dömts för blasfemi, inklusive en kristen guvernör i Jakarta. När ett land anammar islamism måste EU markera att valet står mellan partnerskap med oss i den fria världen eller sharia.

Mislav Kolakušić (NI). – Poštovani predsjedavajući, Europska unija je jedna od najvećih ekonomskih i političkih sila na svijetu. Mi si uzimamo za pravo da dijelimo lekcije trećim zemljama, međutim, način na koji to radimo je pogrešan.

Izrađujemo rezolucije koje su iznimno blage i ukoliko države kojima se obraćamo ne postupe sukladno našim rezolucijama, ne događa se ništa. Time sami sebi štetimo. Štetimo svojem utjecaju i ugledu.

Moramo osigurati redoslijed koji će biti potpuno jasan i uvijek dosljedan. Prvo ide rezolucija, nakon toga ide opomena i onda idu sankcije. Te sankcije i opomene moraju biti uvijek dosljedne jer će se tada, kada uputimo određenu rezoluciju određenoj vladi, znati koja će biti posljedica.

Isabel Wiseler-Lima (PPE). – Monsieur le Président, le nouveau code pénal en Indonésie est à l'origine de cette résolution, et celle-ci fait écho aux protestations étudiantes à travers toute l'Indonésie ainsi qu'aux manifestations massives en Papouasie occidentale.

Nous voulons exprimer notre soutien à l'opposition à ce nouveau code car celui-ci criminalise les éléments qui touchent à l'identité de la personne, à sa sphère privée, qui touchent à la liberté de penser et de croire, à la liberté de disposer de son corps, et ceci de manière éclairée.

Nous nous devons de dénoncer ces faits ainsi que les mesures de répression mises en place. D'autant plus, qu'en sens inverse, une loi très contestée et votée en septembre retire des pouvoirs à la commission nationale pour l'éradication de la corruption. Or, là, nous sommes justement dans le domaine de la vie publique, où les lois doivent être restrictives, garantir l'égalité de tous devant la loi et garantir l'état de droit.

Pour finir, je voudrais relever les relations positives de l'Union européenne avec l'Indonésie, à savoir le partenariat de coopération et les dialogues annuels sur les droits de l'homme. Nous attendons beaucoup, notamment dans le contexte évoqué, du dialogue sur les droits de l'homme qui aura lieu cette année, en novembre.

Ramona Strugariu (Renew). – Domnule președinte, Uniunea Europeană are un Acord de parteneriat și de cooperare cu Indonezia în vigoare din 2014 și acum avem această situație pe masă: un nou cod penal care să-l înlocuiască pe cel actual, cu articole care încalcă flagrant drepturile femeilor, ale minorităților religioase, sexuale, libertatea de exprimare și de asociere.

Avem și legislație care slăbește foarte mult cadrul anticorupție din Indonezia.

Și vă întreb cu toată onestitatea: nu este timpul să adoptăm legislație Magnitsky la nivel european? Iar faptul că închidem ochii nu ne face, oare, complici la abuzurile flagrante și repetate din aceste țări terțe cu care continuăm să avem parteneriate și acorduri economice, nu ne face complici cu dictatorii ai căror bani continuă să intre în Uniunea Europeană?

Și aș vrea să-i mai întreb ceva pe colegii mei: în rezoluția Renew exista un paragraf care se referea la libertatea presei și la importanța ca jurnaliștii să nu fie abuzați fizic. În rezoluția comună nu mai există acest paragraf.

Unde este onestitatea noastră, dragi colegi?

Spontane Wortmeldungen

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem velmi rád, že v bloku o stavu lidských práv řešíme také otázku kvality trestního práva, protože kvalita trestního práva v dané zemi velmi odráží to, zda daný režim, daný stát respektuje lidská práva či nikoliv.

A ten návrh, který zde kolegové kritizují, je opravdu třeba řádně kritizovat, protože s moderním pojetím trestního práva tento návrh, který projednává indonéský parlament, opravdu nemá nic společného. Už to zde bylo řečeno, jsou tam ustanovení, která porušují práva sexuálních menšin, práva žen na potraty, práva náboženských menšin svobodně se vyjadřovat pod rouškou rouhání a tak dále.

Obecně ten zákon je těžko přijatelný, protože trestní právo, pokud má být odrazem právního státu, tak musí být zákonné. Musí být jasně řečeno, co je a co není trestním činem. A to tento zákon neříká, je velmi vágní a fakticky pokud by prošel, bude ho moci indonéská vláda a justice zneužívat a sama vybírat, co bude trestným činem. Takže náš postoj je správný a odmítavý.

Julie Ward (S&D). – Mr President, there are more than eighteen problematic articles within the proposed Penal Code in Indonesia that could seriously limit a wide range of civil liberties. There are proposed articles that are harmful to women, to LGBTI persons and religious minorities, and articles against free speech. These articles do not comply with international human rights norms and they do not stand up to international scrutiny.

No parliament should regulate an individual's private life, such as who they choose to fall in love with, or police people's decisions about their own bodies, such as restricting women's reproductive rights.

As a campaigner for sexual health and reproductive rights, I know that access to safe abortion and quality contraception empowers women and girls and can save lives. I implore the Indonesian authorities to change course and remove all the problematical articles that belong in the last century.

Barbara Ann Gibson (Renew). – Mr President, I continue to be both amazed and appalled that, in 2019, we still have laws that discriminate and try to regulate basic human rights like having sex outside of marriage or keeping people who love each other from being married. This Criminal Code violates everything I believe in. It should be stopped, and I am proud that we are standing up in solidarity for the LGBT community, women and others in Indonesia who would be affected by it.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, i já bych se chtěl připojit ke svým kolegům, pokud jde o odsudky stran tohoto nového návrhu trestního zákoníku. Pevně věříme, že indonéská vláda je naším stabilním partnerem, chceme mít s nimi dobré vztahy, dobrou spolupráci. Indonésie je skutečně strategická země v daném regionu. Na druhou stranu, pokud je předkládán takto až drakonický a vágní návrh trestního zákoníku, tak si myslím, že je naší povinností se skutečně ozvat k našemu partnerovi.

Já věřím v univerzalitu základních lidských práv. Nejsem přesvědčen, že musíme všude šířit všechna lidská práva tak, jak je vnímáme v evropském kontextu, ale základní lidská práva, jako je právo na život, právo na zákonného soudce, právo na trest pouze na základě zákona a základní aspekty spravedlivého procesu, to jsou věci, které myslím, že jsou skutečně univerzální. Proto pevně věřím, že jak stávající Komise, tak samozřejmě i ta nově nastupující bude v této věci razantní a budeme aktivně jednat s indonéskou vládou o tom, aby tyto úpravy doznal i tento návrh trestního zákoníku.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Neven Mimica, Member of the Commission. – Mr President, Indonesia, a stable democracy with free and fair elections, diverse and active media and a vibrant civil society, has made important progress over the last years in establishing a legal framework for protecting human rights and improving democratic freedoms. The long modernisation process of the decades-old Criminal Code has brought to the fore positive developments, for example restricting the scope and use of the death penalty.

Yet this process has raised concerns on a number of human rights-related issues, drawing criticism domestically and the attention of the international community. The European Union has monitored closely over the years the revision of the Criminal Code through regular engagement with Government, Parliament, civil society and international partners. Some of the most controversial amendments relate *inter alia* to the provisions of blasphemy, decriminalisation of extramarital sex and married cohabitation and provisions with the potential to limit freedom of expression and the rights of women, LGBTI and religious minorities.

We call upon Indonesia, currently a non-permanent member of the United Nations Security Council, to uphold its national and international obligations and to respect human rights and fundamental freedoms and act accordingly. The European Union has made multiple outreach efforts towards the Indonesian authorities. For example, in 2018, the EU Delegation and EU Member States met with the Minister for Justice and Human Rights and, in the summer of this year, they met with the relevant Parliament's Commission.

A noticeable development has been the removal of the draft provision outlawing same-sex relations. Indonesia's President, Joko Widodo, announced at the end of September the postponement of the vote on the revision of the Criminal Code, referring the debate to the new Parliament, in place since October this year. At the forthcoming annual EU-Indonesia Human Rights Dialogue, to be held in Brussels on 8 November, the European Union will continue to engage on the revision of the Criminal Code and will recall Indonesia's obligations under the International Covenant on Civil and Political Rights.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet im Anschluss an die Aussprache statt.

(Die Sitzung wird um 11.50 Uhr unterbrochen.)

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID MARIA SASSOLI

Presidente

4. Resumption of the sitting

(La seduta è ripresa alle 12.04)

5. Sakharov Prize 2019 (announcement of the winner)

Presidente. – Onorevoli colleghi, il Parlamento ha deciso di assegnare il premio Sacharov per la libertà di pensiero ad Ilham Tohti.

Ilham Tohti è docente di economia e difensore dei diritti della minoranza uigura in Cina. Si è impegnato molto per migliorare la comprensione fra gli uiguri e gli han in Cina ed è stato imprigionato a vita.

Il Parlamento europeo, oltre ad esprimere tutto il suo sostegno per il suo lavoro, chiede che venga immediatamente rilasciato dalle autorità cinesi.

6. Composition of the Advisory Committee: see Minutes

7. Announcement by the President

Presidente. – Onorevoli colleghe, onorevoli colleghi, ieri, durante la discussione sulle operazioni militari turche nel nord-est della Siria, un membro di questo Parlamento ha agito in modo inaccettabile, mostrando un comportamento aggressivo e irrispettoso nei confronti dei suoi colleghi e di questa Istituzione.

Vorrei sottolineare, confortato anche dai presidenti dei gruppi politici, che non tollererò più alcun comportamento che possa danneggiare la dignità e la reputazione di questo Parlamento.

In base all'articolo 176, paragrafo 1, del regolamento del Parlamento, ho deciso di imporre una sanzione per grave violazione dell'articolo 10, paragrafo 3, all'onorevole Angelo Ciocca, che durante la seduta di ieri ha adottato una condotta turbolenta che ha compreso l'abbandono del suo seggio e il lancio di un oggetto a terra nel centro dell'Aula. La sanzione consiste nella perdita del diritto all'indennità giornaliera per un periodo di dieci giorni e in una sospensione temporanea dalla partecipazione a tutte le attività del Parlamento per un periodo di cinque giorni in cui il Parlamento e i suoi organi, le commissioni e le delegazioni si riuniscono, a partire dal 4 novembre 2019, senza pregiudizio naturalmente del suo diritto di voto in plenaria e con riserva del rigoroso rispetto delle norme di comportamento dei deputati.

La decisione è stata notificata al deputato interessato che ha il diritto di presentare ricorso interno contro questa decisione all'Ufficio di presidenza ai sensi dell'articolo 177.

Onorevoli colleghe e onorevoli colleghi, ci sono stati in questo periodo di inizio di attività parlamentare alcuni comportamenti che sono da riprendere sia nel linguaggio che nel comportamento. Per questo motivo ho scritto altre lettere a parlamentari e aspetterò le loro risposte.

Abbiamo un grande spirito di tolleranza e di libertà in questo Parlamento, ma il linguaggio e il comportamento devono essere adeguati al rispetto di questa Istituzione.

*

* * *

Javier Moreno Sánchez (S&D). – Señor presidente, señorías, hoy quiero compartir con ustedes y lo hago con mucha emoción, un acontecimiento histórico que se está desarrollando en estos momentos en España, mi país, con el traslado, con todas las garantías legales, de los restos mortales del dictador Franco. Se le está trasladando de un mausoleo público a un cementerio común.

Por favor, un poco de dignidad en este momento.

Con la exhumación de los restos mortales del dictador Franco el Gobierno de Pedro Sánchez está cumpliendo su compromiso y devolviendo la dignidad histórica y democrática a España y a los españoles. Una vez más se demuestra que España es una gran democracia, moderna, abierta y que quiere cerrar una página de su historia, una página muy trágica.

Yo creo que hoy todos los demócratas debemos rendir homenaje a las víctimas de la Guerra Civil, a las víctimas del franquismo, a sus descendientes, a sus familiares, a mis abuelos, a mi madre y a mi padre. Y os lo pide un hijo de emigrantes. Ha ganado la democracia. Y esta es la casa de la democracia.

8. Voting time

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

(Per i risultati delle votazioni e altri dettagli che le riguardano: vedasi processo verbale)

8.1. Situation of LGBTI persons in Uganda (RC-B9-0134/2019, B9-0134/2019, B9-0135/2019, B9-0137/2019, B9-0140/2019, B9-0142/2019) (vote)

8.2. Egypt (B9-0136/2019, RC-B9-0138/2019, B9-0138/2019, B9-0139/2019, B9-0141/2019, B9-0143/2019, B9-0144/2019) (vote)

8.3. The proposed new Criminal Code of Indonesia (RC-B9-0145/2019, B9-0145/2019, B9-0146/2019, B9-0147/2019, B9-0148/2019, B9-0150/2019, B9-0152/2019, B9-0153/2019) (vote)

8.4. Financial assistance to Member States to cover serious financial burden inflicted on them following the UK's withdrawal from the EU without an agreement (A9-0020/2019 - Younous Omarjee) (vote)

— Dopo la votazione:

Younous Omarjee, rapporteur. – Monsieur le Président, en application de l'article 59 paragraphe 4, alinéa 4, du règlement, je demande, en tant que président de la commission compétente, que ce dossier soit renvoyé à la commission REGI en vue des négociations interinstitutionnelles.

(Il Parlamento approva la richiesta di rinvio in commissione competente per l'avvio dei negoziati interistituzionali)

8.5. Objection pursuant to Rule 112: partially granting an authorisation for a use of chromium trioxide (Cromomed S.A. and others) (B9-0151/2019) (vote)

8.6. Effects of the bankruptcy of the Thomas Cook Group (RC-B9-0118/2019, B9-0118/2019, B9-0119/2019, B9-0120/2019, B9-0121/2019, B9-0122/2019, B9-0124/2019) (vote)

— *Dopo la votazione sull'emendamento 8:*

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – Señor presidente, es una cuestión de orden.

Al votar el apartado 18, segunda parte —18/2— de la lista de votaciones sobre Thomas Cook Group, el Grupo Popular tiene un error y el voto tiene que ser positivo.

8.7. State of play of the disclosure of income tax information by certain undertakings and branches – public country-by-country reporting (B9-0117/2019) (vote)

8.8. The Turkish military operation in northeast Syria and its consequences (RC-B9-0123/2019, B9-0123/2019, B9-0125/2019, B9-0126/2019, B9-0127/2019, B9-0128/2019, B9-0129/2019, B9-0133/2019) (vote)

8.9. Search and rescue in the Mediterranean (B9-0130/2019, B9-0131/2019, B9-0132/2019, B9-0154/2019) (vote)

— *Dopo la votazione:*

Juan Fernando López Aguilar, presidente de la Comisión LIBE. – Señor presidente, solo un minuto para decir que es una jornada en la que volvemos a lamentar la trágica muerte de treinta y nueve seres humanos, víctimas de las redes y de las mafias que trafican con personas.

Lamentamos las muertes que se producen en el tránsito por carretera, lamentamos las muertes que se producen en el Sáhara y lamentamos las muertes que se producen en el mar. Pero lamentamos también que, por dos votos, no haya sido posible expresar un mensaje de solidaridad, no solamente con quienes pierden su vida en el mar, sino con los Estados miembros de la Unión Europea, para que haya un mecanismo europeo de salvamento de vidas en la mar. Lo siento muchísimo, señor presidente.

8.10. Opening accession negotiations with North Macedonia and Albania (B9-0155/2019, RC-B9-0156/2019, B9-0156/2019, B9-0157/2019, B9-0158/2019, B9-0159/2019, B9-0160/2019, B9-0161/2019) (vote)

— *Prima della votazione sull'emendamento 16:*

Tomáš Zdechovský (PPE). – Mr President, I have only a short oral amendment: 'stress in particular the role of the responsibility of the French President, Emmanuel Macron, on the rejection of the opening of the negotiations on enlargement and its damaging impact on the credibility of the European Union'.

(Applause)

(Il Parlamento non accetta di mettere ai voti l'emendamento orale)

Presidente. – Con questo si conclude il turno di votazioni.

(La seduta è sospesa per pochi istanti in attesa delle dichiarazioni di voto)

ELNÖKÖL: DOBREV KLÁRA

alelnök

9. Resumption of the sitting

(Az ülés 12.55-kor folytatódik)

10. Explanations of vote

10.1. Effects of the bankruptcy of the Thomas Cook Group (RC-B9-0118/2019, B9-0118/2019, B9-0119/2019, B9-0120/2019, B9-0121/2019, B9-0122/2019, B9-0124/2019)

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

John Howarth (S&D). – Madam President, the collapse of the Thomas Cook Group has had a serious effect on consumers, employees and businesses across Europe. Across South-East England, an estimated 21 000 customers are waiting for refunds for their trips, protected by ATOL and EU legislation. Gatwick, the largest charter airport in the UK, is the biggest employer in and around Crawley. More than 500 jobs at the airport were dependent on Thomas Cook.

I'm pleased to see the Parliament calling for a thorough analysis of the collapse, better to anticipate – and hopefully to prevent – these situations happening in future. The resolution also highlights the possibilities provided by the Globalisation Adjustment Fund (EGF) to assist people who have lost their jobs. The UK Government should make use of this facility to offer training and assistance to those seeking new jobs. I'm writing to the Secretary of State to urge her to do so at the earliest opportunity.

Rory Palmer (S&D). – Madam President, when I step off the train this evening in Leicester, I will immediately see the statue of Thomas Cook, there to commemorate Thomas Cook, his business, and indeed some of the first pioneering journeys he organised. In fact, in 1885, his first trip organised to Europe took in Brussels and Strasbourg, the cities, of course, of our European Parliament. And of course, the passengers on those first journeys organised by Thomas Cook into Europe will not have had the protection of ATOL or, indeed, the European Union.

We must make sure that passengers affected by the collapse of travel companies today, and indeed the workers of such companies, are fully protected in the future and that the lessons are learnt from the devastating collapse of Thomas Cook, which has affected 600 000 passengers and many thousands of workers across the UK and Europe.

François-Xavier Bellamy (PPE). – Madame la Présidente, Chers collègues, sommes-nous des parlementaires sérieux? Nous avons voté ce matin une résolution sur la faillite de Thomas Cook et une autre sur le comportement de la Turquie, qui concernent directement l'action de l'Union européenne. Je voudrais prendre un peu de recul et je prends la parole ici pour dire mon étonnement devant bien des résolutions sur lesquelles portent nos débats ou nos votes.

Avons-nous si bien résolu tous nos problèmes pour que nous puissions maintenant nous préoccuper de ceux des autres? L'Union européenne va-t-elle si bien que nous puissions, parlementaires européens, consacrer tant de temps à donner des leçons au reste du monde? Et en agissant ainsi, d'ailleurs, sommes-nous si sûrs de ne pas faire reculer les causes que nous prétendons défendre? Car en nous donnant un droit d'ingérence perpétuel sur les affaires intérieures de pays souverains, nous contribuons souvent à augmenter encore les tensions, et ceci est plus grave encore quand il s'agit d'États membres de l'Union européenne. Doutons-nous à ce point de la démocratie dans certains pays, par exemple en Pologne, pour prétendre régler à leur place des débats qui concernent leurs affaires intérieures.

Le travail parlementaire consiste à dire le droit au nom de ceux qui nous ont élus et pour eux. Il consiste à agir sur le réel pour servir le bien et la justice dans nos pays. Tout se passe aujourd'hui comme si, ne parvenant plus à agir sur notre destin, nous passions notre temps à commenter celui des autres, comme si nous devenions bavards à mesure que nous devenons impuissants. J'ai l'impression d'avoir parfois rejoint un tribunal fictif, plutôt qu'un parlement réel.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já souhlasím s tím, že musíme pomoci při takto ohromném účinku pádu této cestovní kanceláře, že máme pomoci zákazníkům, samozřejmě spotřebitelům. Ten přeshraniční účinek v tomto případě je nesporný, ten řetězec dopadl samozřejmě na zákazníky, spotřebitele, na podnikatele. Na druhou stranu chci zdůraznit, že tu základní odpovědnost mají především členské státy a je to jejich právo. Mně se nelíbilo, jak kolegové z levé části spektra se snažili vtáhnout Komisi nadbytečně do řešení této otázky.

Objevili se i návrhy na snížení těch obrovitých odměn, které získávali manažeři, to je prostě věc zejména akcionářů, myslím si, případně zákazníků, je to věc soukromého práva a nemyslím si, že je vhodné, aby do toho vstupovala veřejná moc. Takže z mé strany je to jakýsi odsudek toho rovnostářského přístupu, který zazníval v tom návrhu usnesení, přesto jsem jej tedy podpořil, protože podstatná část návrhu neprošla.

10.2. State of play of the disclosure of income tax information by certain undertakings and branches – public country-by-country reporting (B9-0117/2019)

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Molly Scott Cato (Verts/ALE). – Madam President, when Greens in this House pushed for public reporting of bank profits back in 2015, the banks screamed that this would bankrupt them – but they're still thriving. Having public information about how companies are shifting their profits is the only way we can ensure that they pay a fair share of tax. No wonder many of them are resisting. But European governments should not shelter these tax avoiders.

The Council's Working Group on Company Law will meet tomorrow to discuss public country-by-country reporting for all companies. It seems that the German position is shifting and I welcome this, although I'm ashamed to add that the UK will play no part in this vital policy change. Member States must break the deadlock in Council to ensure transparent reporting by corporations. If European cooperation means anything, it must mean cooperating in the interests of citizens who need properly-funded public services and small businesses who cannot compete with corporations who cheat on their taxes.

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, jako zpravodaj tohoto bodu jsem velmi rád, že Parlament potvrdil politický názor, že daňová transparentnost je mimořádně důležitá v boji proti daňovým únikům. Bylo zde řečeno během debaty i nyní, že klíčovým problémem je ale pozice Rady, kde některé státy blokuji to, abychom přijali tento návrh. Finské předsednictví zde v debatě deklarovalo, že se pokusí posunout pozici Rady. Já držím tomu palce, protože pak by celý materiál mohl být schválen, protože pozice Parlamentu je v tomto směru konzistentní stejně v tomto i v minulém období.

Takže nyní je to na Radě, pak je třeba vydiskutovat právní základ, ale to už je spíše technická věc a pak nám nebrání nic v tom, abychom tuto otázku daňové transparentnosti takto vyřešili.

10.3. The Turkish military operation in northeast Syria and its consequences (RC-B9-0123/2019, B9-0123/2019, B9-0125/2019, B9-0126/2019, B9-0127/2019, B9-0128/2019, B9-0129/2019, B9-0133/2019)

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Virginie Joron (ID). – Madame la Présidente, Chers collègues, l'agression de la Turquie dans le nord de la Syrie implique une violation flagrante du droit international et humanitaire et une violation de la souveraineté syrienne. Il est incompréhensible que la Turquie n'ait pas été immédiatement sommée d'arrêter d'attaquer les Kurdes, nos alliés dans la lutte contre Daech. Nous risquons maintenant le retour en force de Daech et de nouvelles vagues de migration, dont la Turquie nous menace. Cela montre clairement à quel point il est important de protéger nos frontières intérieures et extérieures.

L'Union européenne a été capable de frapper la Russie avec des sanctions pendant la crise ukrainienne. Alors comment expliquer que la Turquie puisse envisager d'envahir le nord de la Syrie sans réaction de notre part? Nous devons agir maintenant, notamment en cessant tout paiement à ce pays. Tous les financements en faveur de la Turquie liés au processus de pré-adhésion et au plan d'action Union européenne-Turquie sur la migration devraient être suspendus. Enfin, il est crucial de lancer un processus de paix organisé au niveau multilatéral qui inclue le gouvernement syrien. C'est la seule façon d'avancer et de résoudre cette crise.

Annika Bruna (ID). – Madame la Présidente, le 9 octobre, l'armée turque envahissait le nord-est de la Syrie. Cette offensive meurtrière a touché des forces kurdes qui ont combattu Daech. Des exactions ont été commises contre des civils et le chaos généré par la Turquie a permis l'évasion de nombreux détenus djihadistes. Cette action a été condamnée par les États membres et leurs citoyens. L'Europe aurait pu mettre en place des sanctions économiques fortes contre la Turquie, mais elle ne l'a pas fait.

Après cette agression, et à l'heure où Ankara exerce sur l'Europe un chantage migratoire, Bruxelles aurait pu mettre fin définitivement au processus d'adhésion de la Turquie, qui n'est par ailleurs européenne en termes ni de valeur, ni de culture ni de géographie, mais elle ne l'a pas fait. Le minimum était que l'Europe arrête de verser des milliards d'euros à la Turquie. Notre amendement demandant cet arrêt a été rejeté par 545 députés, allant de la droite aux socialistes en passant par les élus d'En Marche. Ces députés font de l'Europe un complice de la Turquie.

Manuel Bompard (GUE/NGL). – Madame la Présidente, Chers collègues, la résolution sur les opérations militaires de la Turquie dans le nord-est de la Syrie va dans le bon sens parce qu'elle condamne l'agression turque, parce qu'elle demande sa cessation et le retrait de toutes les troupes turques du Rojava. Elle va également dans le bon sens parce qu'elle rappelle que la souveraineté et l'intégrité territoriale de la Syrie doivent être respectées, au même titre que les droits de toutes les composantes ethniques et religieuses du pays.

Pour ces raisons, je soutiens cette résolution, même si je trouve qu'elle aurait dû aller plus loin. Elle aurait dû condamner plus fermement le meurtre de Havrin Khalaf et, surtout, en cette journée des Nations unies, elle aurait dû demander le déploiement d'une force internationale de Casques bleus et l'instauration d'une zone d'exclusion aérienne afin de protéger les Kurdes et de garantir leur droit à l'autodétermination interne dans le cadre de l'État syrien. Les Kurdes sont nos alliés, ne les oublions pas!

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, já jsem podpořil toto usnesení, jasně vnímám jako nezákonný, odsouzeníhodný útok Turecka na kurdskou menšinu v Sýrii. Bohužel se tím jasně ukazuje, že Turecko se v žádném případě evropským standardům nepřibližuje, ba naopak se čím dál tím více vzdaluje. Ostatně jsme mnohokrát o tom debatovali zde na půdě sněmovny v minulém volebním období a tedy vůbec nějaká úvaha o tom, že by Turecko mohlo být někdy člen Evropské unie, je mým dnemka úplně nesmyslná.

Dlouhodobě budeme asi debatovat o tom, byť ne zde, zda vůbec Turecko má být člen NATO a zda vůbec tedy je ještě naším spojencem anebo zda jeho mezinárodní politika se zcela rozchází s tím, jakou politiku hájí země euroatlantické civilizace.

Martin Horwood (Renew). – Madam President, I have voted for the strongest possible condemnation of Turkish President Erdoğan's invasion of Northern Syria, and seeing Erdoğan and Putin stitching up this shameful deal on Northern Syria with the meek compliance of Donald Trump represents a tragic day for the people of Syria and especially for those in the Kurdistan region.

Responsibility for this turn of events seems to me to lie in large part with President Trump for his grotesque betrayal of his Kurdish allies. I'm delighted the European Union is taking a strong stand on this. In a dangerous world, when human rights and the rights of minorities seem constantly at risk and when our allies like the USA are currently proving so unreliable, it has never been more clear that all the 28 countries of the European Union, including the United Kingdom, should speak together with one strong voice on foreign policy whenever we can.

Jan Zahradil (ECR). – Paní předsedající, samozřejmě turecká invaze do severní Sýrie si zasluhuje odsouzení a je dobře, že takové vyjádření tady prošlo. Na druhou stranu ale přeci jenom tady něco schází. Netvaříme se, že ta situace je úplně černobílá. Zprvu bychom neměli jako Evropská unie vytvářet dojem, že snad podporujeme síly, které směřují k územní dezintegraci nějakého jiného státu, což by bylo podle mě nepřipustné vměšování do vnitřních pořádků toho státu. V tomto případě Turecka.

A zadruhé si také řekněme, že pokud chce Evropská unie opravdu dostat své pověsti globálního hráče, tak se musí zmoci na něco jiného, než jsou pouhé rezoluce a obviňování Spojených států z toho, že nedostály svým závazkům.

Já jsem si včera přečetl vyjádření prezidenta Trumpa, které podle mě by se mnoha lidem tady v této síni mohlo i líbit. On řekl, že není úkolem americké vojenské moci nebo vojenské síly si hrát na světového četníka, ale že i ostatní země musí dostat své zodpovědnosti. A to je samozřejmě pravda a já se obávám, že v této věci ani Evropská unie, ani její členské státy své zodpovědnosti nedostály a nedostávají a v každém případě to žádné rezoluce, byť sebesilnější, nevyřeší.

10.4. Search and rescue in the Mediterranean (B9-0130/2019, B9-0131/2019, B9-0132/2019, B9-0154/2019)

A szavazáshoz fűzött szöbeli indokolások

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, já jsem tento návrh usnesení nepodpořila, nepodpořila jsem také řadu pozměňovacích návrhů a vítám to, že nakonec tato rezoluce – o dva hlasy sice, tedy těsně, ale – neprošla. Jsem totiž přesvědčena, že není možné podporovat byznys s uprchlíky. Nemohu to jinak nazvat. Já chápu, že řada neziskových organizací má dobré úmysly. Musíme zabránit obětem lidských životů, ale musíme se především starat o to, aby lidé nemuseli prchat ze svých domovů. Aby v případě nouze měli dobré podmínky v uprchlických táborech co nejbližší své zemi, aby se mohli vracet.

A pakliže jsou zde uprchlíci, kteří mají nárok na mezinárodní ochranu, tak by měli mít možnost ji získat legální cestou. Domnívám se, že ta snaha o vytváření nových redistribučních mechanismů pro uprchlíky není funkčním řešením. Jednak ji opravdu odmítají některé členské státy, ale především je to podpora toho byznysu s uprchlíky. Takže děkuji a jsem ráda, že toto usnesení neprošlo.

Rory Palmer (S&D). – Madam President, I think this resolution today being defeated by just two votes is a bleak day for this Parliament. Is this issue complicated and complex? Yes, it can be. Should we deal with and bring to justice people traffickers? Yes, we should. But this issue actually is also really straightforward in my mind as well, because what it boils down to is about whether we support the idea of rescuing kids drowning in the sea, families, parents, children, making the most perilous of journeys, in real desperation, fleeing persecution and war.

So I want my constituents to know, and be under no doubt whatsoever, that I voted today in favour of proper search and rescue in the Mediterranean, in favour of bringing traffickers to justice and making sure those who seek to help are not criminalised, and that I voted today for measures that ultimately come down to a basic sense of humanity and decency.

Joachim Stanisław Brudziński (ECR). – Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo! Z olbrzymią satysfakcją odnotowałem, iż mój głos przyłożył się do tego w sposób tak odczuwalny, namacalny, aby ten projekt rezolucji przygotowanej przez pana Aguilara upadł. Mam pełną świadomość, że z jednej strony tak emocjonalne swoistego rodzaju słowa – będące szantażem, właśnie moralnym, emocjonalnym – jakie padają z lewej strony sali, powodują, że opinia publiczna w Unii Europejskiej może mieć oto wrażenie, że coś złego się stało. Nie, Szanowni Państwo. My utraciliśmy rezolucję, która de facto była głosem zachęcającym setki milionów ludzi, aby w poszukiwaniu lepszego życia udali się na wybrzeże Tunezji, Libii, Maroka i stamtąd próbowali dostać się do Europy. To jest napędzanie biznesu grupom przemytniczym. NGOs de facto rywalizują dzisiaj z grupami przestępczymi. Jako minister spraw wewnętrznych i administracji rządu Rzeczypospolitej Polskiej wielokrotnie spotykałem się z publikowanymi danymi, które pokazują, że dzisiaj z przemytu ludzi grupy przestępcze czerpią znacznie większą korzyść niż z handlu bronią czy narkotykami. Bardzo dobrze, że ta rezolucja upadła.

Jan Zahradil (ECR). – Paní předsedající, já jsem hlasoval proti této rezoluci, jsem rád, že neprošla, a řekněme si otevřeně, že to byla prostě slepá ulička. My nemůžeme bojovat efektivně s pašeráctvím lidí, s těmi, kdo využívají lidského neštěstí, a zároveň přijímat podobné rezoluce, které je nejenom nezastaví, ale ještě je k jejich činnosti podnítí. Nemůžeme se stavět za takové nevládní organizace, jaké třeba reprezentuje kapitánka Carola Racket, která při své záchraně uprchlíků ze Středozemního moře porušila několik zákonů, nedbala na námořní právo a bude muset čelit následkům. My se musíme zaměřit na prevenci, musíme se zaměřit na to, jak pomoci těm zemím, ze kterých uprchlíci proudí, aby se stabilizovala politická a ekonomická situace v těchto zemích a aby ten příliv uprchlíků přestal, a nesmíme přijímat rezoluce, které naopak podnítí pašeráky lidí, aby ve své činnosti pokračovali.

10.5. Opening accession negotiations with North Macedonia and Albania (B9-0155/2019, RC-B9-0156/2019, B9-0156/2019, B9-0157/2019, B9-0158/2019, B9-0159/2019, B9-0160/2019, B9-0161/2019)

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, já bych chtěla vysvětlit, proč jsem podpořila usnesení Evropského parlamentu, které kritizuje postup vlád Francie, Dánska i Nizozemska. Tyto země totiž zablokovaly zahájení přístupových jednání se Severní Makedonií a Albánií. Považuji to za velkou strategickou chybu. Tato jednání samozřejmě by byla dlouhá, komplikovaná, možná s nejistým koncem, ale musí být jednou zahájena, aby těmto dotyčným zemím prostě dala motivaci a perspektivu, kterou tyto země, a zejména jejich občané nutně potřebují k reformám, které potřebují uskutečňovat.

Severní Makedonie nedávno dospěla k historické dohodě s Řeckem o názvu země, je to významný počín, který jsme mohli také tímto aktem ocenit. V této souvislosti upozorňuji na to, že Evropská unie by neměla nad západním Balkánem dále ztrácet vliv. Zítřka Srbsko podepíše akt přistoupení k Euro-asijské unii. Myslím si, že to není dobrý trend.

Irena Joveva (Renew). – Gospa predsednica, zakaj sem glasovala za resolucijo glede blokade pristopnih pogajanj? Ker je zaradi predvsem ene države članice na tnalu kredibilnost celotne Unije.

Ne morem sprejeti francoske pozicije. Ne zato, ker sta bili moja država Slovenija in takrat še Makedonija nekoč del skupne države. In tudi ne zato, ker je bila moja mama Makedonka, ampak zato ker sem razočarana kot posameznik, kot navaden človek, ki ve, kako je, če se mu nekaj obljublja leta, in ki sam stori čisto vse, kar je bilo zahtevano od njega, zato da na koncu dobi nič.

Začetek pristopnih pogajanj bi bil samo znak, da sta Albanija in Severna Makedonija na pravi poti, čeprav obe dobro vesta, da je seveda pred njima še dolga pot. To vemo vsi. Seveda so potrebne reforme v Uniji, tudi to vemo vsi, ampak, a bi bil začetek, poudarjam začetek, pristopnih pogajanj grožnja reformam ali Uniji kot taki? Lepo vas prosim.

Joachim Stanisław Brudziński (ECR). – Pani Przewodnicząca! Kiedy podczas wczorajszej debaty, której przysłuchiwał się marszałek parlamentu Macedonii Północnej, padały głosy dosyć aroganckie, dosyć niemądre, dające takie świadectwo, że to przedstawiciele dużych państw mogą z pogardą, z ironią zwracać się do przedstawicieli małych narodów, małych społeczeństw, w tym wypadku państwa słowiańskiego, jakim jest Macedonia Północna, to przypomniały mi się słowa (trwa spór historyków, czy autorem tych słów był Talleyrand czy Napoleon Bonaparte), ale dedykuję je właśnie prezydentowi Francji: „To gorzej niż zbrodnia – to błąd”. Jeżeli Francja zablokowała akcesję tego małego, dumnego, dzielnego narodu słowiańskiego, jakim jest Macedonia Północna, to przywołam tutaj słowa innej historycznej postaci, Winstona Churchilla: „Bałkany to miękkie podbrzusze Europy”. Francja, Holandia i Dania dzisiaj zostawiają Bałkany jako miękkie podbrzusze Europy w wypadku Albanii być może w rękach radykalistów wahabickich z Arabii Saudyjskiej, a w wypadku Macedonii Północnej – w rękach Rosji. Dlatego zagłosowałem za tą rezolucją.

Jan Zahradil (ECR). – Paní předsedající, já jsem samozřejmě hlasoval pro tuto rezoluci, protože pocházím z té části Evropy, která byla přijata do Evropské unie teprve před patnácti lety. Naše země právě proto nemají žádné morální právo komukoli bránit v přístupu do Evropské unie, pokud si to přeje. Vždy jsme podporovali další rozšiřování Evropské unie.

Na druhou stranu musím říci, že bychom měli vyjádřit určité pochopení pro jakousi únavu z rozšiřování u některých našich sousedů nebo některých tak zvaných starých členských zemí. My si často stěžujeme, že nejsme dobře chápáni nebo že naše středoevropská, východoevropská zkušenost není dobře reflektována na Západě. Je to bohužel pravda, připomínám tady třeba takový ten hon na čarodějnice, který se děje vůči Maďarsku nebo vůči Polsku. Takže když my sami žádáme o lepší pochopení, měli bychom se také pokusit ho projevít vůči našim sousedům. Možná, že když se začneme lépe chápat navzájem, tak odstraníme spoustu vzájemných nedorozumění.

11. Corrections to votes and voting intentions : see Minutes

(Az ülést 13.22-kor felfüggesztik)

PŘEDSEDNICTVÍ: DITA CHARANZOVÁ

místopředsedkyně

12. Resumption of the sitting

(The sitting resumed at 15.00)

13. Approval of the minutes of the previous sitting : see Minutes

14. Appointment of EBA Executive Director Farkas as AFME Chief Executive (debate)

President. – The next item is the debate on the oral question to the Commission on the appointment of EBA Executive Director Farkas as AFME Chief Executive, by Paul Tang and Jonás Fernández, on behalf of the S&D Group, and Sven Giegold (O-000031/2019 - B9-0054/2019) (2019/2888(RSP)).

Before I open the debate, I would like to inform you that, in order to request catch-the-eye and blue cards, it will be possible to use both the standard registration and the new system allowing Members to register electronically. Therefore, I invite you to always bring your voting cards.

Should you wish to register for catch-the-eye, I invite you to do so starting from now, without waiting for the end of the debate.

Paul Tang, author. – Madam President, thank you also for explaining the catch-the-eye procedure. I appreciate it. Recently, it was announced that Mr Adam Farkas, Executive Director of the European Banking Authority (EBA), will become the CEO of the Association for Financial Markets in Europe (AFME). It's remarkable, right? It's astonishing. It's flabbergasting that the supervisor of that sector becomes the main lobbyist for that same sector.

The EBA is responsible for supervising the EU's banking sector and for setting technical standards implementing key financial regulations. This makes the EBA of fundamental importance in supervising the financial sector. It also makes it a constant lobbying target for the industry. Especially AFME, with its technical expertise and focus on implementing measures drafted by the EBA, has permanent interaction with the European Banking Authority. You can just imagine my surprise when I learned that the EBA's Executive Director will become AFME's CEO.

Farkas' move gives the banking lobby privileged insight into the EBA's decision-making and private access to high-level staff. As such, banks will be able to excessively influence key pieces of legislation. What is worse, this move may give EU staff the wrong idea that if you are friendly towards the sector that you are meant to regulate then you will be awarded a well-paying job. In other words, this opens the door for very perverse incentives.

The EU rules need to prevent this and want to prevent this. Article 16 of the EU Staff Regulations states that EU officials are prohibited from lobbying staff of their former institutions for a period of one year. As CEO of AFME, maintaining contact with the EBA is the headline of one's job description. Is it realistic to expect Farkas to sit in AFME's tower, avoiding contact with his organisation's main interlocutor?

The Staff Regulations also allow the blocking of professional moves if that leads to a conflict with the legitimate interests of the institution. Is good supervision of the banking sector no longer a legitimate interest of the European Banking Authority? Because that's what's severely undermined by Farkas' move. Furthermore, if this case of revolving doors doesn't lead to a conflict of interest sufficiently severe to block it, if Farkas is allowed to join AFME, any EU official will be allowed to join any organisation. In effect, it renders Article 16 meaningless.

Yesterday, we launched a petition with 58 NGOs against this case of revolving doors. Many people are disappointed, frustrated, or even outright angry. On behalf of the citizens of Europe, I therefore ask you: do you deem Farkas' move to be in line with the Europeans institutions high ethical standards? Do you agree with Mr Farkas remaining in his position until the end of January? Will you exert pressure on the EBA to change its position and block Mr Farkas' professional move? And what will you do to put our ethical standards into practice and prevent further cases of revolving doors from undermining citizens' trust in our institutions?

Neven Mimica, *Member of the Commission*. – Madam President, the European Banking Authority (EBA) is bound by the Staff Regulations, which contain a comprehensive ethical framework for officials of European institutions and agencies. This framework includes post-employment restrictions, which were strengthened by the 2014 Staff Regulations reform. The EBA Board of Supervisors is the decision-making body responsible for deciding on and enforcing post-employment restrictions. It decided on the requirements to be imposed on Mr Farkas for him to join the Association for Financial Markets in Europe (AFME).

The European Commission representative does not vote in the Board of Supervisors. However, the Commission is a Board member and is thereby entitled to contribute to discussions at Board level. In this context, the Commission pleaded for the strictest possible approach towards Mr Farkas' departure, taking into consideration the Staff Regulations.

The decision taken by the EBA Board of Supervisors includes restrictions on Mr Farkas both while in service at the EBA and after leaving the EBA. With regard to restrictions while in service at the EBA, the decision taken by the EBA Board of Supervisors includes measures to cover the notice period to which he is entitled under the Conditions of Employment of Other Servants. These measures include immediate cessation of any activities related to the preparation of EBA regulatory or supervisory policies, attendance at Board meetings, external representation of EBA and access to information outside the operations and accounting department. The restrictions also include three months' 'gardening leave' in which he ceases to exercise his role as appointing authority under the Staff Regulations and authorising officer under the Financial Regulation. He may not be on the EBA premises except upon the request of the Chairperson and he ceases to have access to EBA systems.

With regard to restrictions after leaving the service, the EBA Board of Supervisors has ruled that Mr Farkas may not engage in lobbying or advocacy vis-à-vis the EBA nor have professional contact with EBA staff for a period of 24 months. He may not contribute to the work of the Association for Financial Markets in Europe on any topics treated by him in his last three years of service at the EBA for a period of 18 months.

Therefore, restrictions are in place to prevent conflicts of interest during the notice period until the effective departure of Mr Farkas, as well as after his leaving the EBA. It is the responsibility of the EBA to enforce these restrictions.

Jonás Fernández, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora presidenta, los últimos años han sido años duros para creer y confiar en las instituciones. Según todas las encuestas, percibimos que los ciudadanos europeos tienen una confianza menor en las instituciones democráticas y que esa menor confianza está siendo usada por populismos y por nacionalismos para minar no solamente el proyecto europeo, sino también los principios fundamentales de la democracia liberal.

Y he de decir que la noticia de la salida del director ejecutivo de la Autoridad Bancaria Europea a uno de los principales lobbies financieros europeos contribuye a esa percepción de ausencia de independencia de las instituciones públicas, a esa percepción de que los servidores públicos, los funcionarios y los políticos, en la mente de algunos, no servimos a los verdaderos propósitos que nos han traído hasta aquí.

Y yo creo que esta ocasión es una buena oportunidad para reflexionar sobre el sistema que tenemos de control. Que la Comisión defienda un sistema en el cual los incumbentes —las personas que están trabajando con aquellos compañeros que van a salir de esa institución para trabajar en otro sitio— son los más apropiados para valorar si existe o no conflicto de interés, realmente no tiene ningún sentido.

Yo no voy a discutir la aplicación de la regulación. Lo que sí quiero discutir es que esta regulación no tiene ningún sentido y que necesitamos tener una institución independiente, una institución europea independiente que evalúe, caso por caso, este tipo de situaciones, porque será imposible que las personas que trabajan con aquellos que desean salir de las instituciones públicas hacia lobbies sean capaces de tener un criterio independiente.

Y, por lo tanto, yo creo que este debate es importante para abrir ese debate de cómo revisamos las normas.

Damien Carême, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, comme vient de le dire mon collègue, la collusion entre intérêts privés et publics ne peut plus durer. Le mélange des genres et les pantoufles sapent, à juste titre, la confiance des citoyennes et des citoyens dans les institutions européennes.

En France, c'est un sport national. M. Macron travaillait à la banque Rothschild avant de devenir ministre, puis président, le premier ministre était lobbyiste pour le groupe nucléaire Areva, mais on nous dit que tout cela est normal et que cela n'a rien à voir avec les cadeaux faits aux plus fortunés, ni avec l'étrange engouement pour le gouffre financier que représente le nucléaire aujourd'hui.

L'Europe n'est pas en reste en matière de pantouflage avec un ancien président de la Commission européenne, M. - Barroso, qui a été débauché par la banque Goldman Sachs.

Aujourd'hui, nous sommes face à un autre cas de pantouflage ahurissant où un haut fonctionnaire, actuellement en charge de superviser les banques et de limiter les risques d'une nouvelle crise financière, va devenir, dans quelques semaines, le directeur du principal lobby de la finance, dont le rôle essentiel – s'il est besoin de le rappeler – est de freiner au maximum toute nouvelle réglementation bancaire. Il s'agit du directeur exécutif de l'Autorité bancaire européenne, Ádám Farkas, qui va devenir, à partir de février 2020, directeur général de l'Association pour les marchés financiers en Europe (AFME), l'un des principaux groupes de lobbying du secteur financier. Quelques conditions ont été posées – et vous les avez rappelées, tout à l'heure – par l'Autorité bancaire européenne, comme l'interdiction pendant 24 mois de faire du lobby vis-à-vis du personnel de son ancienne institution ou, plus improbable encore, l'interdiction, pendant 18 mois, de conseiller ou de travailler sur des sujets directement liés à son précédent travail. Mais qui y croit vraiment? Et surtout, qui pourra le vérifier? Et quand bien même il ne ferait pas de lobby, il est en possession de documents et d'informations précieuses et confidentielles qu'il va désormais pouvoir utiliser au nom d'intérêts privés.

Cette situation est scandaleuse et ne devrait pas être permise. C'est pourquoi les règles en matière de pantouflage doivent changer. Elles doivent être plus strictes pour préserver l'intégrité de nos institutions et renforcer la confiance des citoyennes et des citoyens. Elles ne devraient laisser aucune place aux soupçons de conflit et collusions d'intérêt. On a besoin, par exemple, de fixer des périodes bien plus longues de transition entre deux activités aux conflits d'intérêts potentiels.

J'ajoute que ces règles doivent être communes à toutes les institutions et à toutes les agences de l'Union européenne pour éviter des conditions fixées au cas par cas et en fonction de l'agence concernée.

Enfin, il faut créer une autorité européenne indépendante en charge de l'éthique. Cette autorité aurait la mission de superviser la bonne application de ces règles communes.

Mais, en attendant cela, chers collègues, nous pouvons déjà agir au niveau de notre institution pour préserver au mieux son intégrité face à ces pratiques scandaleuses. C'est pourquoi je vous propose, comme le Parlement l'a déjà fait pour les lobbyistes de Monsanto, de refuser d'accorder à M. Farkas le droit d'accès au Parlement européen. Ce serait un signal fort pour affirmer notre volonté de lutter contre les conflits d'intérêts. Le temps des petits arrangements et échanges de bons procédés entre grands patrons et hauts fonctionnaires doit maintenant cesser.

Domènec Ruiz Devesa (S&D). – Señora presidenta, yo realmente celebro que podamos mantener hoy este debate en la Cámara, aunque ciertamente no es la mejor hora ni el mejor día; muchos de nuestros colegas ya se han ido después de las votaciones, pero bueno...

Celebro, por otro lado, la presencia de ciudadanos en la tribuna, que pueden seguir este debate, y aprovecho para saludarlos porque es un debate de gran importancia, como han puesto de relieve mis colegas de grupo, los señores Tang y Fernández —a los que felicito por haber suscitado esta pregunta oral—, y mi colega y también amigo Carême —de los Verdes—, porque estamos claramente ante, por lo menos, una apariencia de conflicto de intereses. Y ya sabemos, señor Mimica, que la mujer del César no debe ser solo honrada, sino que también lo debe parecer.

Entonces, es difícilmente comprensible que, en este caso, se le hayan aplicado unas condiciones tan favorables al señor Farkas, porque —como bien se ha dicho antes— es difícil de creer que, diciendo que se le prohíbe dar consejos sobre una cosa u otra relacionada con su actividad anterior, se soluciona el problema, porque, como se ha dicho —y los colegas que lo han suscitado tienen toda la razón—, es prácticamente inverificable. Es decir, cualquiera de nosotros se sienta a una mesa y empieza a dar información de su etapa anterior, sin ningún tipo de posibilidad de actuar contra eso.

Yo celebro que la Comisión, con su voz —y no voto— en ese *Board* —en ese Consejo, me refiero— de la Autoridad Bancaria Europea, haya pedido la aplicación más estricta de la norma, pero es evidente que no ha sido suficiente.

Las normas deben hacerse más estrictas y también su aplicación. Es evidente que en este caso tendría que haberse aplicado una transición obligatoria de por lo menos doce meses al señor Farkas.

Paul Tang (S&D). – Madam President, I wish to thank the Commission for the answers, but I'm afraid – you heard my colleagues – they are not convincing or adequate. You mentioned the conditions placed upon Mr Farkas' move. I've read them and, to be frank, they are simply inadequate. I already mentioned the impossibility of banning Mr Farkas from having professional contacts with the EBA. Will he really not interact with his organisation's main interlocutor? Besides, is not the private context just as much of a problem as the professional context?

Indeed, the EBA also states that Mr Farkas can't contribute to activities on topics directly linked to the work that he carried out in the last three years. Frankly, I find this laughable. I cannot think of a single topic that AFME covers that doesn't fall within the remit of the EBA and doesn't relate to the work of Mr Farkas.

I ask again, will Mr Farkas sit in the AFME tower, working on nothing substantial? Will he simply be AFME's poster-boy, and who will monitor whether afterwards Farkas abides by the EBA's restrictions as also put forward by Jonás Fernández? Who makes sure that the restrictions are monitored?

It's even worse that Mr Farkas is allowed to stay at the EBA right up to his departure. His interests diverge from the EBA, his loyalty is fundamentally compromised, and still the EBA makes the European taxpayer feed the bill for Farkas' luxurious transition period. It's unacceptable.

Finally, and this was raised here as well, I missed from your response, Mr Commissioner, a sense of the structural pattern of revolving doors with the EU's institutions. After Barroso's move to Goldman Sachs, Neelie Kroes to Uber and Jonathan Hill to UBS you still fail to take appropriate action. When will you finally enforce your own rules and live up to your and our standards? When will you finally put an end to the Achilles heel of your institution's integrity?

Catch-the-eye procedure

Patrick Breyer (Verts/ALE). – Madam President, when a senior bank supervisor, while still in office, negotiates working for the other side, there is clearly a public appearance that this person is being bought out of office. Public trust in the financial sector is low anyway, and they have the impression that it is intertwined with banking supervision. Therefore, a cooling-off period of just a few weeks is clearly insufficient. Also, we have no idea when he started the negotiations. Was that at a time when he was still exercising his functions and did it have any influence on his functions? Can someone tell us about that?

I believe that there is a very legitimate interest to have a sufficient cooling-off period to avoid even the appearance of a conflict of interest. It's an issue of trust. But if one thinks the Staff Regulations are not sufficient for imposing such a period then would one not propose a reform?

(End of catch-the-eye procedure)

Neven Mimica, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank the honourable Members for this important debate under this oral question. The Commission considers that its high ethical standards would be best enforced in the European Banking Authority (EBA) and more generally across all the agencies by putting in place a harmonised legal framework. This Commission, and I might also speak on behalf of the incoming European Commission, will also be taking into account the debate and the outcome of this debate here in Parliament when looking at and reviewing the post-employment ethical regulations.

Under the existing legal framework, it is the responsibility of the EBA Board of Supervisors to implement this legal framework by independently taking decisions on post-employment restrictions in accordance with its founding regulations. It is also the responsibility of the EBA Board of Supervisors and of the EBA to check and enforce these restrictions.

President. – The debate is closed.

15. Signing of acts adopted in accordance with the ordinary legislative procedure (Rule 79): see Minutes

16. Decisions concerning certain documents: see Minutes

17. Petitions: see Minutes

18. Documents received: see Minutes

19. Approval of the minutes of the sitting and forwarding of texts adopted: see Minutes

20. Dates of forthcoming sittings : see Minutes**21. Closure of the sitting**

(The sitting closed at 15.23)

22. Adjournment of the session

President. – I declare adjourned the session of the European Parliament.

Key to symbols used

*	Consultation procedure
***	Consent procedure
***I	Ordinary legislative procedure: first reading
***II	Ordinary legislative procedure: second reading
***III	Ordinary legislative procedure: third reading

(The type of procedure is determined by the legal basis proposed in the draft act.)

Abbreviations used for Parliamentary Committees

AFET	Committee on Foreign Affairs
DEVE	Committee on Development
INTA	Committee on International Trade
BUDG	Committee on Budgets
CONT	Committee on Budgetary Control
ECON	Committee on Economic and Monetary Affairs
EMPL	Committee on Employment and Social Affairs
ENVI	Committee on the Environment, Public Health and Food Safety
ITRE	Committee on Industry, Research and Energy
IMCO	Committee on the Internal Market and Consumer Protection
TRAN	Committee on Transport and Tourism
REGI	Committee on Regional Development
AGRI	Committee on Agriculture and Rural Development
PECH	Committee on Fisheries
CULT	Committee on Culture and Education
JURI	Committee on Legal Affairs
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
AFCO	Committee on Constitutional Affairs
FEMM	Committee on Women's Rights and Gender Equality
PETI	Committee on Petitions
DROI	Subcommittee on Human Rights
SEDE	Subcommittee on Security and Defence

Abbreviations used for Political Groups

PPE	Group of the European People's Party (Christian Democrats)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists and Democrats in the European Parliament
Renew	Renew Europe Group
Verts/ALE	Group of the Greens/European Free Alliance
ID	Identity and Democracy Group
ECR	European Conservatives and Reformists Group
GUE/NGL	Group of the European United Left/Nordic Green Left
NI	Non-attached Members